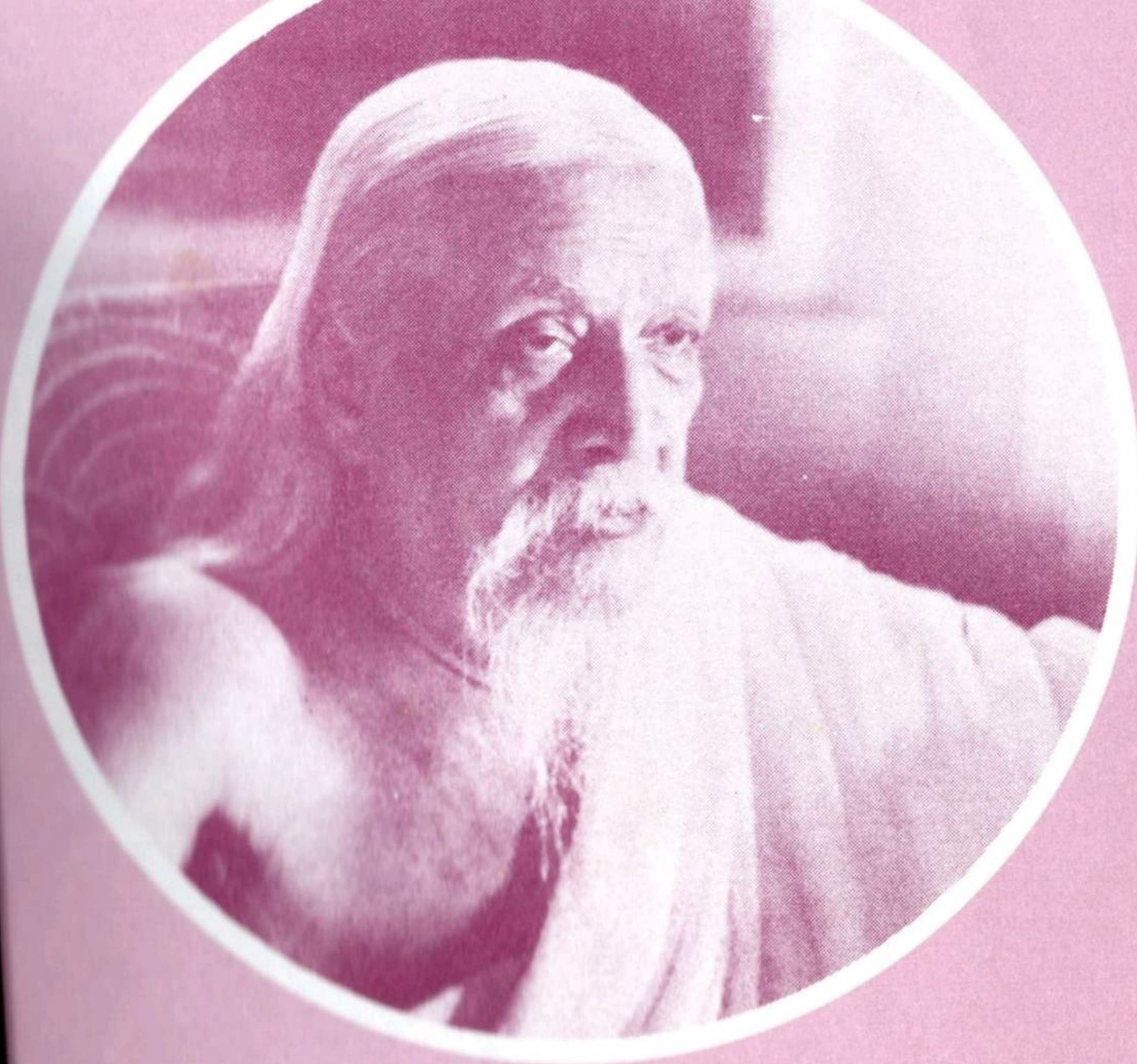
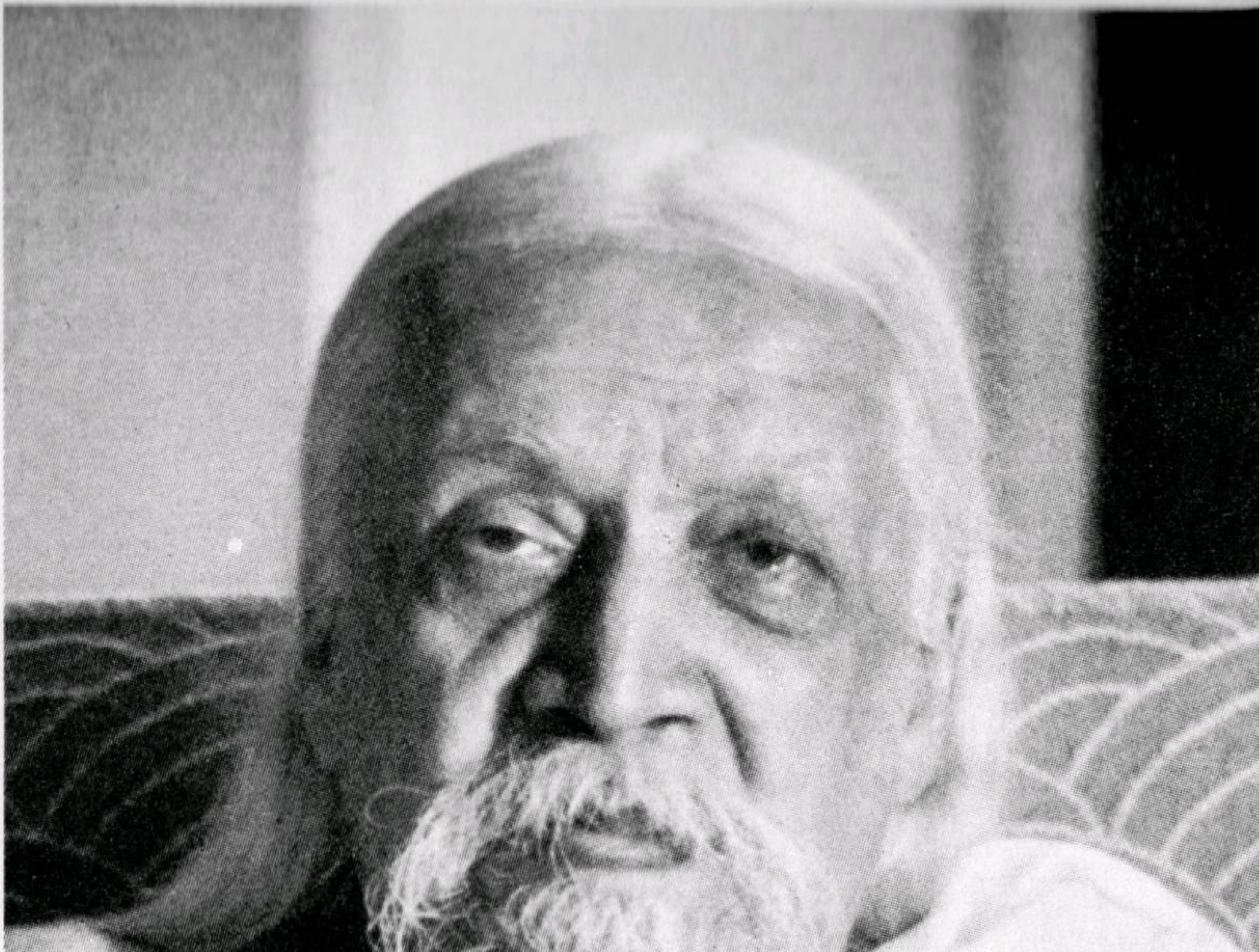

శ్రీఅరవిందుల

స్మృతులు, అభిప్రాయములు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక – ఆగష్టు, సెప్టెంబరు 2000

శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవిందుల స్మృతులు అభిప్రాయములు

(15 ఆగస్టు, 2000)

శ్రీఅరవిందుల 128 వ జన్మదినోత్సవము

విషయసూచిక

ఇంగ్లండులో బాల్య జీవితము

కలకత్తాలో ఆగస్టు 15, 1872 నాడు అరవిందుల జననం. తండ్రికి పాశ్చాత్య భాషా సంస్కారములంటే ఇష్టము, గౌరవము. ఇండియా నుంచి చదువు కోసం, ఇంగ్లండు వెళ్లిన భారతీయుల మొదటి విడతలో అతడొకడు — క్రియాశీలి — కార్యదక్షుడు. తన కుమారులు కూడా తన వరవడిలోనే ఎదగాలని నిర్ణయించినవాడు. కనుక అరవిందుని డార్జిలింగులో, ఐర్లాండు నన్నుల కాన్వెంటులో విద్యాభ్యాసమునకు చేర్పించినాడు.

ఇంగ్లండులో చదువు: 1879 లో అరవిందుని, అతని ఇద్దరు సోదరులను తండ్రి స్వయంగా లండనులో, డ్రెవెట్ దంపతుల ఇంట వసతి ఏర్పరచి, తన కుమారులకు, ప్రాచ్య — ముఖ్యముగా భారతీయ — సంపర్క సంస్కారముల నుండి దూరముగా ఉంచి, పాశ్చాత్య నాగరికతా సంస్కారములతో పెంచవలెనని ఆదేశించినాడు. సోదరులను అచటనే 'గ్రామరు' స్కూలులో చేర్చగా, అరవిందుడు మాత్రము ఇంటనే డ్రెవెట్ పర్యవేక్షణలో, అతని బోధనతోనే 'లాటిన్' భాషను సునాయాసముగా క్షుణ్ణముగా నేర్చినాడు. గ్రీకు భాషను సెయింట్ పాల్ స్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయుడు చక్కగా నేర్పి, అందులో దిట్టరిగా మలచి, స్కూలులో అతి తొందరగా పై తరగతులకు నెట్టినాడు.

మాంచెస్టరులో చదువు: స్కూలు పాఠములు అరవిందునికి కరతలామలకములు. చదువ నవసరము లేకనే ఉత్తీర్ణత పొందేవాడు. కనుక ఆ సమయములో అరవిందుడు ప్రాచీన గ్రీకు లాటిన్ గ్రంథములను, చదువుటకూ, ఆంగ్ల సాహిత్య పఠనమునకు, ఫ్రెంచి సారస్వత అధ్యయనమునకు వినియోగించెను. యూరోపియన్ చరిత్ర ఆదినుండి, మధ్య, నవీన యుగముల పర్యంతము చదివినాడు. ఇటాలియన్, జర్మన్, స్పానిష్ మూల గ్రంథములను ఆ భాషలలోనే చదువవలెనని, ఆ భాషలనుకూడా నేర్చినాడు. ఆంగ్ల కవిత్వము వ్రాయుటకు శ్రీకారము చుట్టినాడు. కింగ్స్ కాలేజీలో, లాటిన్, గ్రీకు భాషానైపుణ్యమునకు సంబంధిం

చిన పారితోషికములను పొందినాడు. ఇదంతా ఒక్క సంవత్స రములోనే!

సెయింట్ పాల్ స్కూలులో చదువుతున్నప్పుడు సోదరులు విడిపోవలసి వచ్చినది. మొదట వారు ముగ్గురూ, 'డ్రెవెట్టు' ముసలి తల్లి యింట ఉండేవారు. అరవిందుని సోదరుడు, మన్ మోహన్ నాస్తికుడు. డ్రెవెట్టు తల్లి క్రైస్తవమత ఛాందసురాలు. నాస్తికుడు ఉండే ఇల్లు నాశనమౌనని ఆమె నమ్మకము. వారి నందరిని ఇల్లు విడిచి పొమ్మని నిర్దేశించినది. మన్‌మోహన్ వేరే నివసించగా, అరవిందుడు, బినయ్ భూషణ్‌లు దక్షిణ కెన్సింగ్ టన్ లిబరల్ క్లబ్బులో ఒక గదిలో ఉండేవారు. అవి చాలా బీదతనము అనుభవించిన రోజులు[1]. తరువాత అరవిందుడు కేంబ్రి డ్జికి వెడలినాడు.

కేంబ్రిడ్జిలో పట్టా (B.A Degree) పొందుటకు అవసర మైన మొదటి పరీక్షను, అత్యధిక మార్కులతో ఉత్తీర్ణుడైనాడు. ఆ విశ్వవిద్యాలయ నియమముల ననుసరించి, పట్టా పొందుటకు ఆ యోగ్యత సరిపోవును కాని, మూడు సంవత్సరముల తరువాతనే ఆ పట్టా (B.A) నిచ్చెదరు. అది కూడా, అరవిందుడు కోరిన ప్పుడు మాత్రమే — అరవిందుడు ఆ డిగ్రీ ప్రయోజనము తనకు లేదని వదలివేసినాడు — ఇట్లు కేంబ్రిడ్జి చదువు ముగిసినది.

ICS విరమించుకొనుట

రెండు సంవత్సరములు ICS పరీక్షకు చదివి, అది పూర్తి చేయు టకు మనస్కరించక తప్పించుకొనుటకు నిశ్చయించెను. అతనికి పరిమిత జీవన విధానము, బానిస బ్రతుకు నచ్చలేదు. తన కుటుంబ సభ్యులు, తాను ICS వదులుకొనుటకు ఒప్పుకొనరు కాబట్టి

---

[1] "ఒక సంవత్సరమంతా ప్రొద్దున ఒకటి రెండు సాండ్విచ్చులు, రొట్టె, వెన్న, ఒక కప్పు టీ; సాయంత్రం ఒక పెన్నీ ఖరీదు చేసే అల్పాహారము" — ఇదే మా ఆహారము (శ్రీఅరవిందుల మాటలు).

గుఱ్ఱపుస్వారీ పరీక్షకు హాజరగుట మానివేసి, ఆ అవకాశమును ఇచ్ఛికంగా జారవిడుచుకొన్నాడు.

1908 లో 'లెలే' ను దర్శించక ముందు, అరవిందుని ఆధ్యాత్మిక అనుభవములు

లెలేను దర్శించుటకు ముందు అతనికి కొన్ని ఆధ్యాత్మిక అనుభవములు కల్గినవి. అప్పటికి అతనికి యోగమును గూర్చి ఏమీ తెలియదు. ఉదాహరణకు, భారతదేశమునకు ఇంగ్లండులో చదివిన తరువాత వచ్చినపుడు, మొదటిసారి బొంబాయి రేవులో ఓడ దిగగానే, *అపోలోబందర్‌లో కాలు మోపగానే, "అనంత శాంతి" అతనిని ఆవహించినది.* ఈ అఖండ శాంతి కొన్ని నెలలపాటు అతనిని ఆవహించి యుండెను. కాశ్మీర్‌లో తక్త్-యె-సులేమాన్ శిఖరముపై నడచుచున్నపుడు, శూన్య ఆకాశ అనంతత్వము (vacant infinity) ను, (ఆత్మానుభూతిని) పొందెను: నర్మదా నదీ తీర దేవాలయంలో కాళికాదేవి సాక్షాత్కారమును పొందెను. బరోడాలో బండి దుర్ఘటన సమయంలో అంతరంగము నుండి దేవతా మూర్తి తేజము పెల్లుబికిన దృశ్యమును గాంచెను: ఇవన్నీ సాధన వలన కలిగిన అనుభవములు కావు. అంతరంగమున, తలవని తలంపుగా, ఏర్పడిన అనుభూతులే.

యోగాభ్యాసము: గంగామఠాధీశుని శిష్యుడు ఒకరు సూచించిన విధముగా, గురు సహకారము లేకనే, కష్టతరమైన ప్రాణాయామమును ప్రారంభించెను. దినమునకు ఆరు గంటల పైన మొదట అభ్యాసము చేసెడివాడు.

ఆయనకు యోగాభ్యాసము, రాజకీయ కార్యకలాపములు భిన్నములని తోచలేదు. అయినా గురుముఖముగా అభ్యసించవలెనని తలంచి, గురువు కొరకు వెదకులాడినాడు. ఒక నాగ సన్యాస సిద్ధుని కలసినాడు. ఆ సన్యాసి యోగ సిద్ధుడే — అతడు బారిన్ (శ్రీఅరవిందుల తమ్ముడు) కు, మంత్రచికిత్స చేసి, క్షణములలో మొండి వ్యాధిగా పట్టి బాధిస్తున్న కొండజ్వరమునుండి

శ్రీఅరవిందులు, బరోడా కాలేజీలో ఆచార్యులు
(1906)

విముక్తుణ్ణి చేసినాడు. అయినా, అరవిందుడు ఆ నాగసిద్ధుని గురువుగా స్వీకరించ లేదు. గంగామఠ బ్రహ్మానందుని కూడ కలసినాడు. అతని యోగశక్తిని మెచ్చుకొనినాడు — కాని అత నిని కూడా గురువుగా స్వీకరించలేదు. యోగసాధనలో లెలే ను దర్శించినంతవరకు అతనికి ప్రత్యక్ష గురువు లెవ్వరూ లేరు.
లెలే సలహా: "అంతర్యామికి సంపూర్ణంగా అర్పణ చేసుకొని, శరణు పొంది, దానికి దాసుడై, దాని సలహాను మాత్రమే పాటిం చగల సమర్థత ఉన్నప్పుడు, గురుసహాయమూ, సలహాలతో పని లేదు. అట్టి శక్తి నీలో ఉన్నదా? ఉంటే నా బోధన కూడా అవ సరము లేదు" అని అరవిందునికి లెలే తెల్పినాడు. దానినే తన ధ్యేయముగాను, సాధనగాను అరవిందుడు స్వీకరించినాడు. లెలే వద్ద అచిరకాలమే ఉండెను[2].

రాజకీయముల నుండి వైదొలగుటకు కారణము

నా ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమములకు, రాజకీయ జోక్యము ఉండ కూడదని తలచి రాజకీయములను విసర్జించినాను. నాకు కచ్చిత మైన, దైవాదేశ పిలుపు వినబడినది. దానిని నేను శిరసావహించి తిని. అంతేకాని రాజకీయములు నా కసాధ్యమను భయము వలన కాదు. భయము అన్నది నాకు ఏ కోశమునా లేదు. అయితే, నేను రాజకీయములను ఏ ధ్యేయముతో ప్రారంభించినానో, అది ఇక ముందు నా ప్రమేయము లేకనే నెరవేరగలదని నాకు పూర్తి నమ్మకము ఉన్నది. జయము మనదే, అది ఎవరి వలన అయితే నేమి? మిగిలిన ప్రపంచ రాజకీయ విషయములలో కూడా నా జోస్యము తప్పక నెరవేరగలదు — కొంత కాలము పట్టవచ్చును అంతే.

అక్టోబరు 1932

---

[2] ఇంతవరకు శ్రీఅరవిందులు తనను గూర్చి తాను ప్రథమ పురుషములో వ్రాసికొనినారు.

Bande Mataram

Weekly Edition.

PUBLISHED EVERY SUNDAY.

Price One Anna. **Price One Anna.**

VOL. I. CALCUTTA, SUNDAY, SEPTEMBER 29, 1907. NO. 18.

OUR PICTURE GALLERY.

SJT. AUROBINDO GHOSE.

భరత మాత

ప్రశ్న: మీరు భారతదేశమును "మాతృభావనతోనే సజీవ మాతృ మూర్తిగా దర్శించగలను కాని, నిర్జీవ జడపదార్థముగా కాదని వ్రాసినారు కదా! అది నిజమేనా? లేక దేశభక్తి భావనా? కవితా చాతుర్యమా?"

మహాశయా! నేను భౌతికవాదిని కాను. నేను భారతదేశ మును కేవలం ఒక మట్టిముద్దగానో లేక జనులకు నివాసభూమి మాత్రంగానో భావింప లేదు. అదే భావన అయితే, ఆ భూభా గము కొరకు శాసన ధిక్కారము చేసి పోరాటమునకు తలపడే వాడను కాను.

అది దేశభక్తి భావనా, కవితా చాతుర్యమే అంటారా! చూడండి, — రక్తమాంసములు, చర్మం, బొమికలు మాత్రమే మీరా? మనసు, అంతరాత్మ మీరు కాదా? అవి మీలో లేవా? వాటికి ప్రత్యేక ఉనికి లేదంటారా? ఆహార, గ్రంథుల చర్య వలన మాత్రమే ఆలోచన ఏర్పడిందనుకుంటే — కవితా చాతుర్యము, దేశభక్తి భావన కూడ అంతే.

స్వతంత్ర భారతం ఎదుర్కోవలసిన సవాళ్ళు

ప్రశ్న: ఈ మధ్య బెంగాల్‌లో హిందువులను, మహమ్మదీయులు చిత్రహింసలకు గురి చేయుచున్నారు. భారతదేశమునకు స్వతంత్రం వస్తే, ఈ మారణకాండ నిలిచిపోతుందా? నాదొక సందేహము. మీ అంచనాప్రకారం భారతదేశమునకు స్వతంత్రం వస్తుందా? భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును విస్తరింప చేయడానికి భారత దేశము స్వతంత్ర దేశం కాక తప్పదని తెల్పినారు. మీరు ఆ దిశ లోనే పయనిస్తున్నట్లు అనిపిస్తున్నది. మీ ఆధ్యాత్మిక శక్తితో, నిజంగా ఆ పని చేయగల సమర్థులు మీరే అని నా నమ్మకం.

భారతదేశ స్వతంత్రం, ఎప్పుడో నిర్ణయమై పోయినది. అయితే ఏ విధంగా అనేది ఇంకా నిర్ణయించ వలసిన విషయం.

కాని స్వతంత్ర భారతం గమ్యం ఎటు? దాని ప్రయోజనం ఏమిటి? ఇవి దేశానికి ముందు ముందు సవాళ్ళు — ఫ్యాసిజమా? కమ్యూనిజమా? బోల్షివిజమా? గూండాయిజమా? పరిస్థితులు ఆశా జనకంగా లేవు.

16-9-1935

1910 జోస్యము[3]

1907 నుంచి మనం ఒక నూతన శకంలో ప్రవేశించాము. భారతదేశానికి మంచి రోజులు రానున్నాయి. ఒక్క భారతదేశం లోనే కాకుండా యావత్ప్రపంచంలో కూడా గొప్ప మార్పులు రానున్నాయి. దళితులు, దరిద్రులు ఉన్నతులౌతారు. వారిదే పై చేయి అవుతుంది. ఉన్నతులు దిగుతారు. జాతీ, మానవాళీ చైతన్య ప్రభావితులై, నూతన ఆలోచనలతో, కొంగ్రొత్త ప్రయత్నాలతో, మెరుగైన స్థితికి చేరుకుంటారు. ఈ విప్లవాత్మక మార్పుల ప్రభం జనంలో భారత్, స్వతంత్ర భారత్ అవుతుంది.

మానవ నైజము — తుది మాట

కేంబ్రిడ్జిలో ఒక పంజాబీ విద్యార్థి, “మనమంతా అబద్ధాలకోరు లమే” (we are all liars) అన్నాడు. అతను ఎంత నిశ్చయంగానూ, నిబ్బరంగానూ అన్నాడంటే ఒక తత్వవేత్త పలుకులాగ తోచి, మాకు మహాశ్చర్యం వేసింది. నిజానికి అతని ఉద్దేశం “మనమంతా న్యాయవాదులమే” (we are all lawyers) అని. అది ఉచ్చారణ లోపమే అయినప్పటికి నాకు మాత్రం మానవ నైజం గూర్చి

---

[3] జనవరి 1910 లో, కలకత్తాలో కృష్ణకుమార్ గృహములో ఒక తమిళ జాతీయపత్రికా ప్రతినిధికి ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో శ్రీఅరవిందుల వారు చెప్పిన జోస్యము. వారి అనుమతితో ప్రచురించబడింది.

కుది నిర్ణయంగా తోచింది. అంటే, మానవ నైజం గూర్చి దాని తరువాత చెప్పవలసినది ఏమీ లేదని.

అబద్ధాలు మూడు రకాలు. తెలిసి అబద్ధం చెప్పడం, (1) తెలిసీ తెలియక గొప్పలు పోవడానికి అబద్ధం చెప్పడం. మూడో (2) రకం ఏ ఆలోచనా లేకుండానే, తాను అంటున్నది ఏమిటో తనకు తెలియకుండానే అబద్ధమాడడం. అయితే వీరందరూ దురాచారులే! కొందరు సదాచార దురాచారులు. పాపాత్ములు కొందరూ. మరి కొందరు మిశ్రమం. అయితే హరిశ్చంద్రులు, సుకదేవులు లేరని కాదు — అలాంటి వారి కోసం కాగడా పట్టి గాలించాలి. దుర్లభం.

మనసు దోచే మధుర మందిరం — కాశ్మీరం

మీరు అన్నట్లు కాశ్మీరం నాకైతే భూతల స్వర్గమే. పర్వతాలూ, నదులూ, సరస్సులు, సరస్సులలో బద్ధకంగా ఊయలలూగే ఓడలు, ఓడల మీదే నివాస యోగ్యములయిన గృహములు.... కవికి ఇంతకు మించిన సౌందర్యం దొరకడం అరుదు. కొండల మీది నుంచి, బండల మీదినుంచి ఎగురుతూ దుముకుతూ దిగివచ్చే జీలం నది ఒడ్డున కవన కుతూహలం. అది మనసు దోచే మందిరం. కాని దురదృష్టవశాత్తు, రాత్రనక పగలనక పాలనా పరమైన పనులు చేస్తున్న గైక్వాడ్ ఒకడున్నాడు. నేను, నాలాంటి వారు మరికొందరు వ్రాసి యిచ్చే ఉపన్యాసాలు చదివి, ప్రజల మన్ననలు పొందే వాడు. ఆయనకు అదే స్వర్గము. ఎవరి యిష్టం వారిది.

మీరంటే మాకు భయం బాబూ

ప్రశ్న: అయ్యా! మీ అధిమానస లోకము (OVERMIND) ఎక్కడున్నదో మాకు అంతుచిక్కటల్లేదు. మిమ్మల్నడుగుదామంటే మీరసలే కనపడరు. హిమాలయ పర్వతం మీద సింహాసనం

వేసుకొని కూర్చున్నారు. 'ఈ చివారు కొమ్మన మిఠాయి పొట్లాన్ని' ఎలా అందుకోవాలో కాస్త సెలవిస్తారా.

ఏమిటి? ఏమిటేమిటి? నేను ప్రౌఢినా, సింహాసనమెక్కి కూర్చున్నానా. మీకు మతిపోలేదు కదా. మీకెవరికి ఇంగిత జ్ఞానము (common sense) ఉన్నట్లు లేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు మన కదే మార్గదర్శక మౌతుంది. అధిమానస యాత్రకి కూడా అది పనికొస్తుంది. ఇంగిత జ్ఞానము అంటే తర్కము కాదు. (ఈ ప్రపంచములో తర్కమంతటి ఘోరమైన విషయము మరొకటి లేదు) — ఏ విషయాన్ని అయినా రాగద్వేషాలు లేకుండా యథా తథంగా దర్శించటమే.

23-2-1935

బాధ — ఆనందము

దివ్యానందమంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? తలకు గాని కాలికి గాని దెబ్బ తగిలితే నొప్పి పుడుతుంది కదా. అయితే ఆ నొప్పిని ఆనందంగా మార్చవచ్చు. నేనిటువంటి ప్రయోగాన్ని చేసి సఫలీ కృతుణ్ణి అయ్యాను. చాలా కాలం క్రిందట ఆలీపూరు జైలులో నన్ను గండుచీమలు కరిచినప్పుడు నాకిటువంటి అనుభూతి కలి గింది. బాధ, సంతోషము అనేవి కేవలం ఇంద్రియ జ్ఞానానికి సంబంధించిన విషయాలు మాత్రమే. నువ్వు ఇంద్రియ జ్ఞానాని కతీతమైనప్పుడు బాధ కూడా ఆనందంగానే మారుతుంది.

13-2-1932

నవంబరు 24, 1938 నాటి ప్రమాద సంఘటన

బహుశ నాకు తీవ్రమైన బాధానుభూతిని కలిగించేందుకే యీ ప్రమాదం సంభవించినదేమో! ఇంతవరకూ నేనుభవించిన బాధలు సామాన్యమైనవి. వాటినన్నింటిని ఆనందముగా మార్చుకోగలి గాను. కాని, యీ ప్రమాదం వలన కలిగిన బాధ చాలా తీవ్రమై

నది. ఈ ప్రమాదం అకస్మాత్తుగా రెప్పపాటు కాలంలో జరిగి, బాధించడం, అందునా బాధ తీవ్రంగా ఉండటం చేత, దానిని ఆనందపరవశంగా మార్చుకొనడానికి కొంత కాలం పట్టింది. అది ఎంత కాలమంటే, "ఓహో నాకు నొప్పి పుడుతున్నదే!" అని ఇంద్రియములు గ్రహించేంత వరకూ మాత్రమే. ఆ తర్వాత బాధ ఆనందంగా మారింది. ఈ ప్రమాదం జరగడానికి కారణం ముందు ముందు తెలుస్తుంది. ఇది నా సమరంలో ఒక ఘట్టమే.

11-12-1938

అసుర మర్దన

అసురశక్తులు నా దర్శనమునకు ఆటంకం కల్గించే ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉండేవి. వాటి దాడులను త్రిప్పికొట్టడంలో కృతకృత్యుడనైనాను. ఈ పర్యాయము, శ్రీమాతను రక్షించుటలో నిమగ్నమై, అసురశక్తుల గూర్చి తలంచ లేదు. అవి నా మీదకే దాడి చేస్తాయని అనుకొన లేదు.

ఆశ్రమంలోని దుష్టశక్తులను నివారించడంలో అత్యంత సులభంగా సఫలీకృతుడనైనాను. కాని ప్రపంచంలో కూడ అసుర శక్తులను ఎదుర్కొనుటకు నేను చేసిన ప్రయత్నములు కొన్ని ఫలించినవి. కొన్ని ఫలించలేదు. స్పెయిన్‌లో అద్భుతంగా సాధించేను. జనరల్ 'మియాక' నా కార్యమునకు మంచి సాధనముగా కుదిరినాడు. దివ్యశక్తి పని చెయ్యాలంటే సాధనం సహకరించాలి. 'బస్క్'లో ఏమీ ఫలించలేదు. 'నెగూస్' మంచి ఉపకరణమే. అతని అనుచరులు మంచి యోధులే కాని ఆయుధాలు కరువైనయి. ".ఈజిప్టు"లో ఫలితము దక్కలేదు. ఐర్లాండు, టర్కీలలో చక్కని ఫలితములు కలిగినవి. ఐర్లాండులో, నేను బెంగాల్‌లో ఏమి చెయ్యాలనుకున్నానో అదే చేసాను. టర్కీ దేశీయులకు నోరు లేదు.

14-12-1938

అనువాదం: రంగనాధ ఆత్రేయ

ప్రార్థన — ఫలితము

ప్రార్థనకు సంబంధించి నిక్కచ్చిగా ఏ నిబంధననూ విధించలేం. కొన్ని మొరలకు ఫలితం దక్కుతుంది. కొన్నిటికి దక్కదు. తార్కాణమా? — 'సంజీవని' సంపాదకులు మా పినతండ్రి కె.కె. మిత్ర పెద్దమ్మాయి ఏ విధంగానూ చిత్రాలు పోయే అమ్మాయి కాదు. మహిమలు మంత్రాల పిల్లా కాదు. పెద్ద ఊహాశక్తి అయినా లేని పిచ్చి మొద్దు. వైద్యులు తమ వద్ద గల అన్ని రకాల వనరుల్నీ వాడేశాక, తాము వాడిన మందులు మరి పనికిరావని పెదవి విరిచేశాక, ఆ అమ్మాయిని వొదిలేశారు. తండ్రి, "ఇక మిగిలింది దైవమే! 'నీవే తప్ప నితఃపరంబెరుగ' మంటూ మొరలిడుదాం. ప్రార్థనే శరణ్యం" అన్నాడు. అనటమే కాదు. ఆచరణలో పెట్టాడు. అంతే, మరుక్షణం నుండి అమ్మాయి తేరు కోవడం మొదలెట్టింది. సన్నిపాత జ్వరం హుష్ కాకి! ఆ చిన్నె లన్నీ చిందై పోయాయి. మృత్యువు సైతం దరిజేర లేక ఉడా యించింది. నా కిలాంటి సంఘటన లెన్నో తెలుసు. బాగు బాగు, మీరడగవచ్చు, అలాటప్పుడు మన మొరలన్నింటికీ సరియైన జవాబు లెందుకు రావని? కాని రావాలనేముంది? అదేమైనా ఒక యంత్రమా? ఒకవైపు నుండి ముడి పదార్థం వేస్తే మరోవైపు నుండి ఉత్పత్తి వచ్చినట్లు, యిటు మొరలిడితే అటు ఫలితాల్ని సరఫరా చేయటానికి! ఇదీ గాక, ఒకే సమయంలో అందరు రక రకాల కోరికలు — పరస్పర విరుద్ధములైన కోరికలను కూడా కోరుతే పాపం దేవుడికి కష్టమే అవుతుంది.

6

శివతత్త్వం

ఇంతో అంతో కొంత శివతత్త్వం తప్పని సరిగా ఉన్నా, నాకు మాత్రం శైవాదర్శం పట్ల ప్రత్యేకమైన మమకారం లేదు. ధన శక్తిపై వ్యామోహామూ లేదు, తిరస్కారభావమూ లేదు. ఎవరైనా సరే యీ విషయాలను మించి యెదిగి పోవాలి. కచ్చితంగా అలా

ఎదిగినప్పుడే మనకు వాటిపై అధికారం ఉంటుంది. చాలా సులభంగా వాటిపై పట్టు ఉంటుంది.

15-1-1936

గురుగిరి

మత నియమాలను 'తు' 'చ' తప్పకుండా పాటించటమే మతము అనుకుంటే ఛాందసులు కొంతమంది ఉంటారు. గురువు ద్వారా 'దైవకటాక్షము' (grace) లభిస్తుందని వాళ్లకి తెలియదు. కాని అది నిజము. సాధారణ మానవులు గురువులుగా తయారయితే వాళ్ళకి కొంచెం గర్వం రావచ్చు. అందుకనే నాక్కూడా గురువుగా తయారవటం ఇష్టం ఉండేది కాదు. కాని ఏమైందో చూడు. నాకీ గురుగిరి తప్పింది కాదు. విధి బలీయం!

16-1-1936

చందర్ నాగోర్ ప్రయోగం

ఆ సమయంలో నా మనసులో ఏదో ఒక అభిప్రాయం ఉండేది. బహుశా దాని వెనుక ఒక సత్యమున్నదని నాకు తెలుసు. అయితే అది సఫలమౌతుందనే నమ్మకం నాకు లేదు. ఏదైనా ప్రయత్నం చెయ్యాలని అనుకున్నాను. ఈ అభిప్రాయాన్ని మోతీలాల్‌కు చెప్పాను. అతను దాన్ని పట్టుకున్నాడుగాని తన ప్రాణికాహంకారాల ప్రభావాల వలన అది మట్టి పాలయిపోయింది.

ఇటువంటి అనేక పాఠాలు నేర్చుకున్నాక నేను తొందరపడి కార్యరంగంలోకి దుమకకూడదని తెలుసుకున్నాను. ఈ యోగానికి మార్గం ముందే నిర్ణయింపబడి ఉండదు. ఒక్కొక్క మెట్టు అనుభవం ద్వారా ఆవిష్కారము కావాల్సిందే.

21-8-1926

త్రిశంకు స్వర్గం — గురుగిరి[4]

ఒకప్పుడు 'క' అనే వానిపై నాకు గొప్ప ఆశలు ఉండేవి. ప్రాణికాన్ని (vital) పట్టుకొని సాధన చేసే వ్యక్తులు నేను చెప్పిన త్రిశంకు స్వర్గానికి (intermediate zone) చేరుతారు. అక్కడే ఉండిపోతారు. అంతకు మించి పోవ నిచ్చగించరు. ప్రాణికం ఒక అడవి లాంటిది. అటువంటి ప్రాణశక్తి గలవానిని రక్షించటం అత్యంత కష్టదాయకం. బలహీనులను రక్షించటం దానికన్న సులభం. దైవంలో తానున్నాడనీ, తనలో దైవమున్నాడనీ, దైవం హస్తాల్లో తానున్నాడనీ అతడు భ్రమించుకున్నాడు. అందుకని అతనితో కఠినంగా వ్యవహరించాల్సి వచ్చింది. అందుచేతనే అతడిక్కడ ఉండలేక పోయాడు. అతడు వెళ్ళిపోయి చుట్టూ ముప్ఫయి నలభై మంది శిష్యులను చేర్చుకొని గురువై పోయాడు — నా పేరు చెప్పి — అదే నాకు నచ్చలేదు. ఇటువంటి వ్యక్తులకు గురుగిరి సులభంగా వస్తుంది. దురదృష్టవశాత్తూ అతడి ప్రాణికం పెరిగినంత శక్తివంతంగా, అతడి మనస్సు పెరగలేదాయె! అతనిది పోరాడే స్వభావం — చింతనా పరునిది కాదు. తరచుగా అతనిపై యోగశక్తిని ప్రసరింప జేయటం జరిగింది. అప్పుడతడు తన తప్పుడు మలుపుల్ని కనుక్కుండే వాడు. కాని, వెంటనే ప్రాణికం వచ్చేసి అతని మనసుని ఆవహించి తప్పుదారి పట్టించేది. అతడి మనసు ఎదగాల్సినంతగా ఎదిగి ఉంటే, అలా జరిగేది కాదు. ప్రాణికం నుండి విడివడటానికి వ్యక్తికి బుద్ధి సహకరిస్తుంది. నిష్పక్షపాతంగా దాని కదలికలను గమనిస్తుంది.

22-12-1938

---

[4] శ్రీఅరవిందుల వారి ప్రసంగ నివేదిక — సమర్పణ ఎ.బి.పురాని. (శ్రీఅరవిందుల వారితో సాయం ముచ్చట్లు — సం॥ 1982 పు. 154, 555)

బరోడాలో నాకు నిర్వాణానుభూతి కల్గినప్పుడు, నేను దేశం కోసం పాటుపడుతున్నాను గదా, నాలో ఏ కోరికా మిగల్లేదనే అనుకున్నాను. అప్పుడు నాలోగల ఆంతరంగిక కదలికలను ఎత్తిచూపించే ఓ కంఠాన్ని (అంతర్వాణి) వింటూండే వాణ్ణి. నేను కలకత్తా చేరినప్పుడు (1908) నాలోని విషయాలను వేలెత్తి చూపుతూ యీ గొంతును నేను విన్నాను. నాకు వ్యక్తిగత తృష్ణ ఉండేదని, ఆ విషయం నా ఎఱుకలో లేదని అది చూపింది. కాబట్టి యీ విషయాలు చాలా కాలం వఱకూ దాగియుండగలవు.

27-1-1939

అనువాదం సాహితీ కౌముది పి. మోహన్

సామాజిక మర్యాదలు — ఆధ్యాత్మిక జీవితం

చూడు బాబూ సామాజిక మర్యాదలు ఆచారాలు మామూలు జీవితానికి చెందిన విషయాలు. ఆధ్యాత్మిక మానవుడు తన దృష్టినంతా సాధన మీదనే కేంద్రీకరిస్తాడు. పైపై మెఱుగులకి ఆచారాలకి ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత నివ్వక పోవచ్చును. యోగ సిద్ధికి ఆ లక్షణములు తార్కాణము కానేరవు. ఇంకా నయం పట్టు పీతాంబర ధారణ, భరత నాట్యము ఆ జాబితాలో జేర్చ లేదు. మామూలు జీవితంలో కూడ కొంతమంది సత్పురుషులు దయాళువులు బాహ్యప్రవర్తనను లక్ష్యపెట్టక మోటుగా ప్రవర్తించవచ్చు. అటులనే కొంతమంది సాధకులకు మామూలు జీవితం మీద పట్టు లేకపోవచ్చు. కొంతమంది మేధావులు వేషభాషలను గురించి నిర్లక్ష్యంగా వుండటం మనం చూస్తూనే వుంటాము. నేనెవరిని చూడనని ఉత్తరాలకి జవాబులివ్వనని నా మీద కూడా,

[6] పు 161

అభాండాలు వేస్తూనే ఉంటారు. తన దగ్గరకి వచ్చిన వాళ్ల మీద రాళ్లు విసిరే ఒక మహాపురుషుణ్ణి నేనెరుగుదును. పాపం వాళ్లని తప్పించుకుండేందుకు ఇంకొక మార్గం అతనికి తెలియలేదు. ఆ కారణంగా అతడు యోగి కాని, సిద్ధపురుషుడు కాని కాడని మనం అనలేము కదా. సమిష్టి జీవనంలో ఒకరి మీద ఒకరికి మర్యాద సుహృద్భావము అవసరమనే విషయం సాధకులు కూడా గమనించాలి. అయితే యోగములో సిద్ధికి గాని అంతరంగికానుభూతికి గాని అది చిహ్నము గాదు.

డిసెంబరు 1935

అనువాదం: రాయప్రోలు లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి

యౌగిక ప్రశాంతత – సాత్విక భావము

ప్రశ్న: యోగాభ్యాసము చేసి శాంతిని పొందిన వారు కొంత మంది ఉంటారు. కొంతమంది సహజంగానే సత్వగుణ సంపన్నులై యోగుల వలెనే శాంతంగా ప్రవర్తిస్తారు. అటువంటి వారిలోకి అప్రయత్నంగానే పైనుండి 'శాంతి' దిగి వచ్చి ఆవహిస్తుందా లేక అది వాళ్ల పూర్వజన్మ సుకృతమా?

వాళ్లు పరిణామ క్రమంలో మనస్సులో జీవించే స్థాయికి జేరుకొని ఉండవచ్చు. అయితే సాధనరీత్యా లభించే యౌగిక శాంతి మానసిక శాంతికంటె వెయ్యి రెట్లు గొప్పది. దాని ప్రమాణమే వేరు. మామూలుగా శాంతి వలన మనస్సు ప్రశాంతమౌతుంది. స్పష్టమైన ఆలోచనా శక్తి, ఇంద్రియాధీనత, క్రోపతాపాల కతీతముగా వుండుట దాని లక్షణములు. కాని యౌగిక శాంతి మరియొక దినుసు. అది చాల లోతైనది. గాఢమైన ఫలితములను కలిగిస్తుంది. మనిషిలోకి పూర్తిగా దిగినప్పుడు, అంతరంగంలో ప్రతిష్ఠితమైనప్పుడు, శిరస్సు పై ప్రదేశంలో అనంతమైన శాంతిని అందుకున్నప్పుడు, ఆ శాంతి నాలుగు వైపులా అనంతంగా వ్యాపించినప్పుడు, శరీరాగాథములలోకి చొచ్చుకొనిపోయి కణములలోకి ప్రవేశించినప్పుడు అనుభూతమయ్యే ఆ

శాంతిని ఏమని వర్ణించాలి? ఆ ప్రశాంతత చాలా లోతుగా విస్తృతంగా, చెప్పలేనంత ఘనీభూతంగా తుఫానులు, భూకంపాలు వచ్చినా చెక్కు చెదరకుండా వుంటుంది.

ఒకానొకప్పుడు నేను నువ్వు చెప్పినటువంటి సాత్విక మానసవృత్తి. తరువాత పైనుంచి 'శాంతి' దిగివచ్చి శరీరంలో ప్రవేశించినప్పుడు సత్వగుణం పోయి నిర్గుణం వచ్చింది. పిదప నిష్క్రియత్వము పోయి త్రైగుణ్యాతీతముగా పరిణమించింది.

శారీరక పరిశ్రమ — శిక్షణ

కొంతమందికి పనులు చెయ్యటం ఇష్టముండకపోవచ్చు. కాని పనిచేసే సమర్థత ఉంటే పనుల మీద ఇష్టం దానంతటదే పుట్టుకొస్తుంది. పనిచేయటం ఇష్టముందా లేదా అనే ప్రశ్న కంటే అట్టి సామర్థ్యముందా లేదా అనేదే ముఖ్యమైన విషయము. పని చేయడం చేతకాని వారు తగిన శిక్షణ పొంది సామర్థ్యమును పొందవచ్చు. పనుల మీద అభిమానం పెంచుకొని రసానుభూతిని కూడ పొందవచ్చు. *ఈ యోగంలో పని చేయుట ఓ గీటురాయి అని చెప్పవచ్చు. ఎటువంటి పని ఇచ్చినా సరే ప్రీతితో స్వీకరించి దైవానికి సమర్పణా భావంతో నిర్వహించ గలగాలి.* ఒకప్పుడు నేను మనస్సుతోనే గాని చేతులతో పని చేయలేకపోయేవాణ్ణి. పిదప పనులను కూడ శ్రద్ధాభక్తులతో చేయటం నేర్చుకున్నాను. తద్వారా నాలో వున్న ఒక పెద్ద లోటును భర్తీ చేసుకున్నాను. ఈ భౌతిక శరీరాన్ని కూడ తీర్చిదిద్ది మంచి ఉపకరణంగా చైతన్యవంతంగా తయారు చేసేను. *మనిషి అన్నాక శారీరక కృషి కూడా చేయగలిగి ఉండాలి. అటుల కాని యెడల మనస్సు బరువెక్కిపోయి భౌతిక శరీరం శిథిలంగాను చాల అచేతనంగాను తయారవుతుంది.* ఏదైనా దెబ్బ తగిలినప్పుడో, జబ్బు చేసినప్పుడో, బలహీనంగా వున్నప్పుడో తప్ప శరీర పరిశ్రమను బొత్తిగా మానేయకూడదు. ఇదీ మన ఆదర్శము.

పనివాళ్ల మీద పర్యవేక్షణ, గోడౌను నిర్వహణ లాంటి కర్మలకు అధిష్ఠాత్రి ఎవరంటావా — కవిత్వ రచన, చిత్ర లేఖనములపై ఎవరైతే వున్నారో వారే, ఆ శక్తే — శ్రీమాతయే.

11-12-1934

ఒక చిట్కా

ప్రశ్న: నేను అదే పనిగా చదువుతూ ఉండటం వలన సాధనా విషయమై ఆలోచించేందుకే టైము లేదు. అవకాశమూ వుండట ల్లేదు. చదువుతున్నంత సేపు బాగానే వుంటుంది. కాని మానేసిన వెంటనే బుర్రలోకి ఆలోచనలు వచ్చి గొడవగా వుంటుంది. సాధన దృష్ట్యా ఇది అంత మంచిది కాదేమో.

నువ్వు చదువుతున్నప్పుడు కూడా సాధనను గురించి మరచిపోకూడదు. మనస్సులోని ఒక భాగంలో చిత్తకేంద్రీకరణ, సాధనాచింతన జరుగుతూనే వుండాలి. ఈ ప్రయత్నం సఫలమై నప్పుడు నీ మనసులో తగినంత సాధనా వాతావరణం ఏర్పడు తుంది. అప్పుడు బయట నుంచి నీ మీదికి దండెత్తి వచ్చే ఆలో చనలు ఆ నేపథ్యంలో కరిగిపోతై. మనస్సులోకి ప్రవేశించకుండా అక్కడి కక్కడే ఆగిపోతాయి. *అంతుల వేయని యుడల నీలోని అవచేతనా శక్తులు* (subconscious forces) *విజృంభించి నీ పని పట్టిస్తాయి.* అంతేకాదు. అవి అవచేతనలోకి కూడ దిగి అక్కడ పీఠం వేసుకొని కూర్చుంటై. నా విషయంలో ఈ విధంగా జరిగి నట్లు నేను గుర్తించాను. కనుక నువ్వు కూడ ఈ విషయంలో తగిన జాగ్రత్త తీసుకోగలవు.

27-5-1935

అవచేతనాత్మక కలలు

ప్రశ్న: ఇప్పటివరకూ నా కలలలో ఏమీ మార్పు రాలేదు. ఇంటి సంగతులు, తిండి విషయాలు, కొత్త వాళ్లను కలుసుకోవటం,

తిరుగుతూ ఉండటం మొ॥ సాధారణ విషయాలే కలలలో కూడ ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. మూడేళ్ల నుంచి ఇక్కడ సాధన చేస్తున్న ప్పటికి ఈ విషయంలో ఏమాత్రం మార్పు రాలేదు ఎందుకని?

నువ్వు మరిచిపోయిన విషయాలు ఈ అవచేతనలో పాతుకుపోయి అక్కణ్నుంచి కలల రూపంలో ప్రత్యక్షమౌతుం టాయి. ఈ అవచేతన మహామొండిది. జీవితంలోని సంఘటన లన్నీ దానిలో ముద్రితమై ఉంటాయి. ఇటీవల నాకు కూడ నా పాతకాలపు స్వాతంత్ర పోరాటంలోని విషయాలు, బరోడా మహా రాజు దర్శనం, నేను 20 ఏళ్ళ నుంచి తలవని విషయాలను గురిం చిన కలలు వచ్చినై. మానవ జీవితం లోని గత చరిత్రనంతా ఈ అవచేతన తనలో నిలువ చేసుకోవడం బహుశ దాని కర్తవ్యమై ఉంటుంది. దానికి బుద్ధి జ్ఞానములు లేకపోవటం వలన వాటిని వదుల్చుకోలేదు. *పైనుంచి జ్యోతి దిగివచ్చి దానిని వెలిగించేంత వరకు ఈ పరిస్థితి కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.*

17-12-1934

ఫ్రెంచి భాషా శిక్షణ

ప్రశ్న: ఫ్రెంచి భాష నేర్చుకుండే వాళ్లు చాలామంది అర్థం చేసుకోకుండా ఊరికే చదువుకొంటూ పోతారని తోస్తుంది. గబ గబా ఫ్రెంచి కథలు, ఇంకా నాటకాలు, నవలలు ఒకటేమిటి — చదివేస్తారు గాని భాషలోని సూక్ష్మ విషయాలు, మాధుర్యాము లను గురించి పట్టించుకోరు. దీని బదులు ఒకే పుస్తకాన్ని మళ్లీ మళ్లీ చదువుతే బాగుంటుంది కదా. ఒకేసారి చాలా పుస్తకాలు చదవటం వలన అవన్నీ నిజంగా అర్థమైనట్లే అనుకుంటారు!

చాలామంది ఫ్రెంచి పుస్తకాలు చదివే ఉద్దేశంతోనే ఆ భాషను నేర్చుకుంటున్నారు గాని భాషా జ్ఞానం కోసం కాదు. ఫ్రెంచి భాషని చక్కగా నేర్చుకోవాలనే కుతూహలం వాళ్లకి లేదు. ఒక్కొక్క పుస్తకం చాలామాట్లు క్షుణ్ణంగా ఎంతమంది చదువుతారు? శాస్త్రోక్తంగా చదివే వాళ్లు చాల కొద్దిమంది

వుంటారు. కనీసం రెండు మూడు పుస్తకాలైనా ఆ విధంగా చదవాలి. నేను సంస్కృతం నేర్చుకొన్నప్పుడు మహాభారతం లోని నలోపాఖ్యానము అతి సూక్ష్మంగా చాలా సార్లు చదివేను.

25-3-1937

పరిచయాధిక్యత వలన లోకువ

ప్రశ్న 'ఓం శాంతి' 'paix' లాంటి మంచి మంత్రాల ప్రభావము పరిచయాధిక్యత వలన క్షీణిస్తుంది. ఇది నిజమేనా?

అవును అది నిజమే అనిపిస్తుంది. నేను ఉపనిషత్తుల లోని 'ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః' మంత్రాన్ని మొదటిసారి వల్లించుకున్నప్పుడు ఎంతో మహిమగా వుండేది. ఫ్రెంచి భాషలో మంత్రాల విలువ ఆ శబ్దాల స్వరూపాన్ని బట్టి, కూర్పును బట్టి వుంటుంది.

యోగ సమన్వయము (The Synthesis of Yoga)

నేను 'యోగసమన్వయము' అనే పుస్తకాన్ని అందరు ఆచరించేందుకని ఉద్దేశించలేదు. ఒక్కొక్క మార్గము యొక్క ప్రత్యేక లక్షణమును వర్ణించి భిన్నమార్గములు ఎక్కడెక్కడ కలుస్తాయో సూచించేను. జ్ఞానమార్గముతో మొదలు పెట్టి కర్మ భక్తి మార్గముల ప్రయోజనములను ఎటుల పొందవచ్చునో సూచించాను. ఇతర మార్గములను గురించి కూడ ఇదే విధమైన సూచనల నందించేను. ఆత్మ పరిపూర్ణతా యోగము (Yoga of self-perfection) పూర్తి చేసాక అన్ని మార్గముల సమాగమము గురించి రాయాలనుకున్నాను కాని అది జరగలేదు. శ్రీమాత (The Mother), యోగదీపికలు అనే పుస్తకాలు సాధనను గురించిన సంపూర్ణ వివరణములు కావు — కొన్ని అంశములను మాత్రమే స్పృశిస్తాయి.

18-5-1936

గీతా వ్యాసములు

ప్రశ్న: మీ గీతా వ్యాసములను నేను మూడు సార్లు చదివేను. కాని మొన్న మళ్లీ చదివినప్పుడు కొత్త కొత్త విషయములు కనపడ్డాయి. ఇంకొకసారి చదివితే మరిన్ని కొత్త విషయములు కనబడటం తథ్యం.

లోతైన జ్ఞానమున్న పుస్తకాలన్నీ అంతే. ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి సంబంధించిన విషయాలన్నీ భగవద్గీతలో సంక్షిప్తంగా చర్చించబడ్డాయి. నేను రాసిన వ్యాసములలో ఆ విషయములను గురించి క్షుణ్ణంగా వ్యాఖ్యానించేను.

1-11-1936

శ్రీమాత (The Mother)

యోగదీపికలు, యోగమూలములు, ప్రపంచ ప్రహేళిక అనే పుస్తకాలు నేను రాసిన ఉత్తరములు మొ॥ వాటి నుండి చేసిన సంకలనములు. 'శ్రీమాత' లోని మొదటి భాగము, నాలుగు శక్తులను గురించిన వివరణలు లేఖలు గాదు — విడిగా రాసినవి.

*

ప్రశ్న: 'శ్రీమాత' పుస్తక సమీక్ష నేను మీకు కొన్నాళ్ళ క్రిందట పంపించేను. చూసేరా లేదా?

చూసేను. సమీక్షను చదివితే అది ఒక వేదాంత గ్రంథమో లేక యోగాభ్యాస విధానముల సంపుటియో అనే అభిప్రాయం కలుగుతుంది. కాని దాని ముఖ్య లక్షణమది కాదు. *ఆ పుస్తకము యొక్క వాతావరణమే వేరు.*

1-3-1937

కర్మయోగి ఆదర్శము

ప్రశ్న: 'కర్మయోగి ఆదర్శము' గురించి నేను మీకు పంపించిన సమీక్షను చూసేరా?

చూసేను. రాజకీయాలలో పాల్గొనిన నాటి అరవిందుల వ్యక్తిత్వమే నేటి శ్రీఅరవిందులకు ఆపాదించటం పొరపాటు. నేనా పుస్తకాన్ని క్షుణ్ణంగా రివైస్ చేసేననియు, ప్రపంచ పరిస్థితుల మీద ఈ మధ్య నేను తాజాగా చెప్పిన అభిప్రాయాలు అందులో ఉన్నాయనియు చెప్పింది కూడా తప్పే. నేను 27 సంవత్సరాల క్రిందట చేసిన వ్యాఖ్యలను గురించి నాలో నేటికి కూడ ఏమి మార్పు రాలేదంటే నేనొక మందబుద్ధి నన్నమాట. ఇవన్నీ నీకు ఎవరు చెప్పేరు? నాకు ఇప్పుడున్న ఆధ్యాత్మిక చైతన్యము, జ్ఞానము అప్పుడు లేనే లేవు. తత్ఫలితంగా రాజకీయ విషయాల గురించి గాని, జీవిత సమస్యల గురించి గాని నా దృష్టి మారకుండా ఎట్లా ఉంటుంది? నేనా పుస్తకాన్ని అంత క్షుణ్ణంగా రివైస్ చెయ్యలేదు కూడా ఎప్పుడో రాసిన పుస్తకానికి ఇప్పుడు మెరుగులు దిద్ది సంస్కరించినా గూడా అది ఎందుకూ పనికి రాదు. 'యోగము దాని లక్ష్యములు' అనే పుస్తకం సంగతి కూడా అంతే. ఆ సమీక్షను చూసిన వారికి రాజకీయాలను గురించి తాజాగా నేను వెల్లడించిన అభిప్రాయములని తోస్తుంది. కాని చాల ఏళ్లుగా నేనటువంటి పనేం చేయలేదు.

21-4-1937

యోగము దాని లక్ష్యములు

ఈ పుస్తకం శ్రీఅరవిందుల సాధనలోని పూర్వకాలపు స్మృతులనే సూచిస్తుంది. ఇప్పుడు 20 ఏళ్ల తరువాత నా యోగము నేటి రూపాన్ని దాల్చింది. అందులో పాత విషయాలు కొన్ని మాత్రమే మిగిలి వున్నాయి.

28-10-1934

యోగ సాధన

నేను 'యోగ సాధన' అనే పుస్తకంలో వైరాగ్యాన్ని నిరసించి నట్లు నీ స్నేహితుడు రాసేడు. కాని ఆ పుస్తకం నాది కాదు. అందులోని విషయాలు నా యోగము యొక్క మౌలిక విష యాలు కానే కావు, అని ఎంత మొత్తుకున్నా వినకుండా ప్రచు రణ కర్తలు పుస్తకం మొదట్లో ఆ విషయాన్నే ఎత్తి చూపిం చారు. కాని అది నిజం కాదు[6] 30 ఏళ్ల క్రిందట ఒక తమిళ సిద్ధుడు ఉత్తరాది నుంచి (ఉత్తర యోగి) ఒక యోగి దక్షిణానికి వచ్చి తలదాచుకుంటాడని, పూర్ణయోగాన్ని ఆచరిస్తాడని అది భారతదేశానికి రాబోవు స్వాతంత్ర్యాన్ని సూచిస్తుందని చెప్పేడు. నన్నే ఆ యోగిగా గుర్తించటమైనది. తరువాత అతను చెప్పిన మూడు విషయములు నేను నా భార్యకు రాసిన ఉత్తరాలలో కనిపించినై[7].

ఇదీ సంగతి. అంతేగాని నేను మాయావాదినీ కాను, 'యోగ సాధన' నా రచనా కాదు[8]

తర్కము లేకుండా తత్వశాస్త్రము

ప్రశ్న: తర్కాన్ని గురించి మిమ్మల్ని ఒక ప్రశ్న అడగదలుచు కున్నాను. మీరు తత్వ శాస్త్రంలో శిక్షణ పొందలేదుట కదా? అయినప్పటికీ మీరు గొప్ప తాత్వికులు అయినారు. మరి మీరు 'ఆర్య' పత్రికలో రాసిన గొప్ప గొప్ప విషయాలు ప్రపంచక ములో ఇంకెవరూ రాయలేనంత గంభీరమైనవి కదా. మీరు

---

[6] ఈ పుస్తకాన్ని 1927 తర్వాత నిలిపివేసారు.

[7] ఆ సిద్ధుని శిష్యుడైన ఒక జమిందారు ఆ ప్రతిని తీసికొని, రచయిత పేరు 'ఉత్తరయోగి' అని పెట్టి తన ఖర్చుతో ఆ పుస్తకాన్ని అచ్చు వేయించాడు.

[8] నేనది రాసేటప్పుడు మొదట్లోను, చివరలోను రాజా రామ్‌మోహన్‌రాయ్ ముఖం నాకు కనబడేది.

ప్రవచించిన నూతన సత్యమును గురించి నేను చెప్పటల్లేదు. ఆ వివేచనా శక్తి, హేతువాద పటిమ, వాదనా గాంభీర్యము, రచనా శిల్పములను గురించి నేను అడుగుతున్నాను.

తత్వాచార్యులు సాధారణంగా సుదీర్ఘమైన వాదనల ద్వారా వారి సిద్ధాంతాలను నిరూపించుకుంటారు. కాని నా రచనలలో అట్టి వాదనలు కనపడవు. అవి సర్వమును ఏకత్రాటి మీద నిలబెట్టే బహుముఖమైన జ్ఞాన సమాహారములు. అయితే అవి తార్కిక వాదన మీద కాకుండా సుస్పష్టమైన దర్శన సంపత్తిచే నిరూపించబడినవి.

4-11-1936

నేను వేదాంతిని కాను

ఏమిటి?మళ్లీ నన్ను కోరిన వెంటనే రచనలను కుప్పతెప్పలుగా తయారుచేసే యంత్రమువలె పనిచేయమంటావా? 'వందేమాతరం' 'ఆర్య' పత్రికలను నడిపించాల్సిన గండం గడచిపోయి ఇప్పుడు ఊపిరి తీసుకోగలుగుతున్నాను. ఇప్పుడు ఈ ఆశ్రమం తాలూకు ఉత్తరాల వర్షంతో సతమత మౌతున్నాను. అబ్బా ఇంకా నన్ను వేదాంత గ్రంథాలు, పాఠ్యపుస్తకాలు రాయమంటున్నారా!

ఇక తత్వ శాస్త్రం సంగతి — నేను నీకు ఓ విషయం చెప్పాలి. నేను తత్వ శాస్త్రజ్ఞుణ్ణి ఏమాత్రమూ కాను. మరి నేను చేసిన రచనలంటారా — అది వేరే విషయం. నేను యోగము నభ్యసించుటకు పూర్వము వేదాంతమంటే ఏమిటో నాకు ఊహ కూడ లేదు. ఇదివరలో నేను కవిని, రాజకీయజ్ఞుణ్ణి కాని వేదాంతిని మట్టుకు కాను. అయితే నేను వేదాంతిగా ఎట్లా మారేను? 'క' అనే ఆయన ఒక తాత్విక పత్రికను నడిపించేందుకు నా సహకారాన్ని కోరేడు. 'యోగి' అయిన వాడు ఎటువంటి కార్యాన్నైనా చేయగలగాలి అని నా మతము కాబట్టి నేనా ప్రతిపాదనను తిరస్కరించ లేకపోయాను. కాని ఆ తర్వాత ఏమైందో తెలుసా? నన్నిందులో ఇరికించి ఆ పెద్దమనిషి యుద్ధంలో జేరం

దుకు వెళ్లిపోయేడు. ఇక ప్రతి నెలా వేదాంతాన్ని గురించి 64 పేజీలు రచించే బాధ్యత నా నెత్తిమీద పడింది. రెండో విషయం — నేను ప్రతి రోజు యోగసాధనలో దర్శించిన సత్యాలను మానవమేధకు అర్థమయ్యే రీతిలో గ్రంథస్థము చేసేను. కాబట్టి అప్రయత్నంగానే అది తత్వజ్ఞాన సహితంగా ఉంటుంది. అంత మాత్రాన నేను తత్వశాస్త్రజ్ఞుణ్ణి ఎట్లా అవుతాను?

కాని 'గ' అనే ఆయనకు ఈ కథనమంతా ఎట్లా చెప్పు కోను. నువ్వే ఆయనకు తగిన సమాధాన మియ్యి. "ఆయన చాల పనిలో వున్నారండి. ఊపిరి సలిపేందుకు కూడ వ్యవధి లేదు. ఒక వేళ మీకు మాట ఇచ్చినా కూడా దాన్ని నిలబెట్టుకో లేరేమో" అనే సమాధాన మేదో ఇచ్చేసెయి.

4-9-1934

వేదాంత గ్రంథముల రచన — పేరు ప్రతిష్ఠలు — ప్రచారము

'చ' అనే ఆయన నన్ను పుస్తకాలు రాయాలని బలవంత పెడితే నేనేమీ చేయలేను. మొదటి విషయం — వేదాంతాన్ని నేను బలవంతంగా రాయలేను. అప్రయత్నంగా ఏదైనా వచ్చినట్లయితే నాకు టైముంటే రాయగలను. కాని నా కిప్పుడు టైము లేదు. నేను చేతన, స్వతఃస్ఫురణము (intuition) లను గురించి నా దృక్పథాన్ని వివరించి చెప్పాలనుకున్నాను. కాని దానికేమాత్రం అవకాశం లేదు. అంతకంటె పైనుంచి చంద్రుణ్ణి దింపుకొని చంకని పెట్టుకొని — హనుమంతుడు సూర్యుణ్ణి దింపుకున్న ట్లుగా — షికారు వెళ్లటం తేలిక. ఇప్పుడు ఆ చంద్రుడూ లేడూ షికారూ వెళ్లలేను. 'చ' అనే ఆయనకి నేను ఒక వేళ వాగ్దానం చేసినా కూడా దాన్ని నిలబెట్టుకోలేను. లేదని చెప్పటం కంటె అది మరీ ఘోరం.

రెండో విషయం ఏమిటంటే నేను పేరు ప్రతిష్ఠల కోసం ప్రాకులాడే వాణ్ణి కాను. నేను రాజకీయాలలో కూడా పేరు

కోసమని ఆశించలేదు. తెర వెనుక నుండి మనుషులను ముంద రకు నెట్టి వాళ్లకి తెలియకుండానే పనులు చేయించుకుండే వాణ్ణి. కాని బ్రిటిష్‌వారు నా మీద నేరం మోపి నా పేరు పైకొచ్చే టట్టుగా చేసేరు. నన్ను నాయకునిగా గుర్తించారు. ఇంకో విషయం — ప్రచారమనేది పుస్తకాలు అమ్మేందుకు, రాజకీయ విషయా లకి మందులకి కావాలేమో కాని నిజంగా ఒక కార్యమును చేయుటకు అది విషం. ప్రచారం వలన అకస్మాత్తుగా ఆ వ్యవ హారం ఒకసారి ఆకాశాన్ని అంటవచ్చు. తరువాత మట్టిపాలు కావచ్చు. లేదా ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీయవచ్చు. మన విష యంలో ఉద్యమమనగా ఒక మతాన్ని స్థాపించటం లేదా అటు వంటి ఏదో ఒక భాగవత మౌతుంది. పనిలేని వాళ్లందరూ వచ్చి అందులో జేరుతారు. మన పని పాడైపోతుంది. ఇటువంటి అట్ట హాసం వలన పైనుంచి దిగి రానున్న సత్యము భయపడి పారిపో తుంది అప్పుడు దాన్ని కిందికి దింపటం మరీ కష్టమౌతుంది. ఇప్పటి వరకూ వచ్చిన అన్ని 'మతాల' అంతా అంతే. అవి విఫలమైనందుకుకారణం అదే. కాని నన్ను గురించి కొంతవరకు రాయటం తప్పనిసరి అవుతోంది. ఒక నూతన సత్యం దిగి వచ్చి నప్పుడు జన బాహుళ్యంలో కొంతమంది దాన్ని వ్యతిరేకించటం జరుగుతుంది. ఈ అసుర శక్తులని ఎదిరించేందుకు నన్ను గురిం చిన పరిచయం తోడ్పడుతుంది. దాని ప్రయోజనం అంత వరకే ప్రచారం మితి మీరితే ఫలితం దక్కదు. అయితే నాకు నా పేరు పైకి రాకూడదనే పట్టుదల ఏం లేదు. మన లక్ష్యసాధన కోసం ఉచితమైన ప్రయత్నం నేను చేస్తూనే ఉన్నాను.

ఇక నువ్వు చెప్పిన సమకాలీన తత్వశాస్త్ర గ్రంథమాల సంగతి — అది పాశ్చాత్య వేదాంతమైనా సరే భారతీయ వేదాం తమైనా సరే. — ఇటువంటి పుస్తకాలను తయారు చేయటం నిజ మైన జ్ఞానాన్ని వెక్కిరించటమే అవుతుంది గాని ప్రయోజన ముండదు. యోగనిష్ఠతో దార్శనిక జ్ఞానాన్ని పొందటమే నా వంతుగాని జనసామాన్యం కోసం పుస్తకాలు రాయటం కాదు. ఆ పనిని ఇతరులకు వదిలేసాను. ఒక వేళ పుస్తకాలు రాయటం

మొదలుపెడితే అసలు కార్యానికే భంగం కలుగుతుంది. మరో విషయం నేను చేస్తున్న కార్యమును తర్కశాస్త్రము అనే బదులు దార్శనిక సత్యము అంటే బాగుంటుంది. అది సఫలమైనప్పుడు దాని పర్యాప్తి తనంతటది తనే కావించు కొంటుంది. అది విఫల మైనట్లయితే కేవలం ప్రచారం నిష్ప్రయోజనమే అవుతుంది.

ఇదీ నా అభిప్రాయం. ఆ పుస్తకం బయటకు రానీ ఎట్లా వుంటుందో చూద్దాం.

2-10-1934

ప్రత్యేక సంచికల లక్ష్యము[9]

ఈ ప్రత్యేక పత్రికల ప్రయోజన మేమిటి? నన్నొక వింత మృగ మల్లే పేపర్లలోకి ఎక్కించి ప్రజల నాకర్షించేందు కోసం కాదు కదా! పాఠకులకు నా యోగాన్ని గురించి, ఈ ఆశ్రమము యొక్క మూలసూత్రాల్ని గురించి కార్యకలాపాల్ని గురించి నలుగురికి పరిచయము చేయటమే వాటి ప్రధానోద్దేశము. వ్యక్తిగత విషయా లకు వాళ్లు ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వరాదు. నన్ను గురించిన వ్యక్తిగత విషయాలు కూడ వాళ్లకనవసరం. నా చింతనాధార ప్రబోధనల గురించి ప్రజలు తెలుసుకుండేందు కవసర మున్నంత వరకు నా గురించి చెప్పినా ఫరవాలేదు. కాని వాళ్లు చేస్తున్నదేమిటి? కేవలం నా జీవితంలోని పైపై విషయాలను ఎత్తి చూపించటమే. సర్క సులో విన్యాసములు చేసే హీరో వలెనో లేక పాత్రికేయులు నిలబెట్టే మనుషులు — బాక్సింగు హీరో జోజోన్సు, డగ్లస్ ఫెయిర్‌బాంక్సు, హెచ్.జి.వెల్సు, కింగ్ జార్జి, క్వీన్ మేరీ, హెయిలీ సెలస్సీ, హాబ్సు, హిట్లర్, హంతకుడు జాక్ (లేక అతని ఆధునిక అవతారము) ముసోలినీల వలెనో నన్ను గురించి రాయటం ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ తప్పకుండా నిషేదించాల్సిందే.

24-9-1935

అనువాదం: రాయప్రోలు లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి

---

[9] కొన్ని పత్రికలు శ్రీఅరవిందులను గురించి ప్రచురించే ప్రత్యేక సంచికలు

తమ జీవిత చరిత్రకారులతో శ్రీఅరవిందులు

నా గతజీవిత సంఘటనల వెనుకగల సత్యము, వాటి నిజ స్వరూపములను గురించి మీకెవ్వరికి తెలియదు — నాకు మాత్రమే తెలుసు.

*

నా జీవిత చరిత్రను రాయాలని మీరు ఎందుకింత పట్టుబడుతున్నారో నాకర్థం కావటంల్లేదు. అది అవసరమా? ఉపయుక్తమా? అది విఫల ప్రయత్నం అయి తీరుతుంది. ఏమంటే మీరు గాని, యింకెవరు గాని నా జీవితం గూర్చి ఏమాత్రం తెలిసిన వారు కారు. అది ఉపరితలంపై మానవాళికి దృగ్గోచరం కానిదాయె.

*

నా జీవిత చరిత్రను అసలు ఎందుకు రచించాలి? అది నిజానికి అవసరమా? నా దృష్టిలో, ఓ మానవుని విలువ, అతడు అభ్యసించినదాన్ని బట్టిగాని, అతడి స్థాయిని బట్టిగాని, యశస్సును బట్టిగాని, కర్మనుబట్టిగాని ఆధారపడదు. అతడిప్పుడేమిటి? అంతరంగంలో ఏమౌతున్నాడు అన్నదే ముఖ్యం.

శ్రీఅరవిందుల రచనలు — అపార్థం

నేను రాసిన విషయాలను ఎవ్వరు అర్థంచేసుకోలేరు. అసలు మనస్సుకే దాని పరిధికి మించిన విషయాలను గ్రహించేశక్తి లేదాయె. అందుకని విషయాన్ని చక్కగా గ్రహించలేక తన సొంత అభిప్రాయాల్ని ఏర్పరచుకొంటుంది. ప్రతి వాళ్లూ సత్యానికి బదులు తమ సొంత అభిప్రాయలను ఏర్పరచుకొంటారు.

*

మానవుల దృష్టి సంకుచితమైనది. సత్యము బహుముఖమైనది. నా ప్రవచనములు రెండవ జాతికి చెందినవి. చర్మ చక్షువులకు అవి భిన్నములుగా లేక పరస్పర విరుద్ధములుగా కూడ తోచవచ్చును. సంకుచిత మానసిక అశక్తతతనే జనాలు ప్రమాణంగా

భావిస్తారు. సత్యానికి స్వరూపాలు ఎన్నో. సమదృష్టితో శాంతంగా వీటన్నింటినీ పరికిస్తే తప్ప మీకు నిజమైన జ్ఞానం లభ్యం కాదు.

*

యోగదృష్టితో యీ ప్రశ్నల గూర్చి రాస్తే, తార్కిక ఆధారంపైనే అయినా, సమకాలీన అభిప్రాయాలతో అది చాలా భేదించటం కద్దు. ఉదా: అద్భుతాల గురించి, ఇంద్రియ జ్ఞానపు పరిమితులను గూర్చి నేను రాయడం వీలైనంత వఱకు మానుకున్నాను. ఏమంటే, భౌతిక యింద్రియాలు, వాటి మీద ఆధారపడే హేతువును మించి, భౌతిక శాస్త్రం లేదా హేతువు గుర్తించని ధర్మాలు శక్తులు గూర్చి నేను మాట్లాడాల్సి ఉంటుంది కాబట్టి. ఇతర సిద్ధాంతాల సూచనలు లేదా అర్థం కానేరని వాటిని గూర్చి వెల్లడించాలి గాబట్టి. ప్రజాబాహుళ్యానికి రచించే నా రచనల్లో గాని, సాధకుల కోసం రాసిన వాటిల్లో గాని నేను వీటి విషయం పట్టించుకోలేదు. ఏమంటే అవి సామాన్య జ్ఞాన పరిధిని దాటిపోతాయి కాబట్టి. ఈ విషయాలు కొంతమందికి తెలుసు. కాని, సామాన్యంగా వారు వాటిని గూర్చి నోరెత్తరు కాబట్టి. కాని తెలిసినంత వఱకు అటువంటి వాటిని గూర్చి ప్రజల దృష్టి సులభంగా నమ్మవచ్చు, నమ్మకపోవచ్చు. యిరుపక్షాలా అనుభవ రాహిత్యం లేదా జ్ఞానరాహిత్యం కనిపిస్తుంది.

డిసెంబరు 1935

రచనల చౌర్యము

ప్రశ్న: 'హిందూ' పత్రికలో ప్రచురితమైన 'ఒకానొక' ఉపన్యాసంలో ఆయన తమ అభిప్రాయాలను బహుధా చౌర్యం చేయడమే కాక, తమ వాక్యాలను యథాతథంగా వాడుకున్నారు. ఈ వృత్తిలో ఆయన సిద్ధహస్తుడట. కాని అటువంటి తాత్విక సాహిత్య చౌర్యం దండింపబడకుండా ఎలా చెలామణీ అవుతుందో అని నేను అబ్బురపడుతున్నాను. నేను నేరుగా యీ చౌర్యంగూర్చి

తేటతెల్లం చేస్తూ ఆయనకుగాని, 'హిందూ' పత్రిక వారికి గాని వ్రాద్దామనుకొంటున్నాను.

ఇలాంటి పని వల్ల ప్రయోజనం ఉంటుందని నేనను కోను. ఈ చౌర్యాలు తేటతెల్లం. కాని ఆయన తన వెలవెలబోయే వాక్యాలకు నెమలిపింఛాలు సమకూర్చుకోవాలను కుంటున్నారేమో!

23-7-1936

ఆశ్రమంలో శక్తిపాతము — బాహ్య సంఘటనలు

ప్రశ్న: ఏదో విధంగా బాహ్యప్రపంచంపై యిచ్చటి ప్రభావం పడితే, యిక్కడ జరుగుచున్న సంఘటనలకు బాహ్యా సంఘటన లకు ఏదైనా సంబంధం ఉంటుందా? ఉదా॥ యిద్దరు మనుమలు యిక్కడి నుండి వెళ్లినారు, ఇటలీవారు తుదకు అబిసీనియాను జయించారని నాకు తెలిసినది. అహ్మదాబాద్‌లో ఓ గూడజ్ఞుని కథ ఉంది (16 వ శతాబ్దికి చెందినదో, ఏమో) అందులో, అతడు చాపలు చేయడం, చించడం — అట్లాగే పగలంతా ఆ నగరం చుట్టూతా కట్టిన గోడ — సరిగ్గా అతడు చాప ముక్కలు పట్టుకు పోతున్న సమయంలో ఆ రాత్రికే కూలిపోయిందట.

ఆ కథలో కొంత నిజముంది. బాహ్యా సంఘటనలకూ, యిక్కడికీ సంబంధం లేదని చెప్పలేము. కాని ఈ విధమైన లంకెల గురించి నాకు తెలియదు. యిద్దరు వెళ్ళిపోవడానికీ, అబిసీని యాలో జరిగిన సంఘటనకూ సంబంధమున్నట్లు కనిపించదు.

10-10-1936

శ్రీఅరవిందులవారి శక్తి ప్రయుక్తం

నా శక్తి ఆశ్రమానికీ, దాని పరిసరాలకు మాత్రమే పరిమితం కాదు. ప్రపంచ పరివర్తనకూ, యుద్ధంలో సక్రమ పరిణామానికి బహుధా ప్రయోగింపబడుతుంది. ఆశ్రమపరిధి కావల వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకు, యోగాభ్యాసానికి కూడ అది ఉపయుక్తం. అది

అయితే మౌనంగా జరుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక ప్రక్రియల ద్వారా జరుగుతుంది. ఈ కార్యానికి ఆశ్రమం నడిబొడ్డు.

రుద్ర శక్తి — వాడుక

నేను రుద్రశక్తిని వాడటం నిలిపి వేశాను. దాని ఫలితాలు ఘోరమైనవి. మరల యిప్పుడు చాలాకాలంగా వాడక పోవడం వలన, దాన్ని వాడాలనే ఊహ లేదు. సత్యాగ్రహం, అహింసలవైపు మారి పోయానని కాదు గాని హింసక్కూడా కొన్ని సమస్యలున్నాయి. కాబట్టి రుద్రజ్వాలు నిద్రపోతున్నాయి.

దర్శనానంతరం అనుభూతి హుష్, కాకి!

ప్రశ్న: తమ దర్శనానికి వచ్చినప్పుడు, నేను దర్శిస్తున్నది సాక్షాత్తూ 'శివుణ్ణే' అనిపించింది. నా ఆనందానికి మేరలేదు. ఈ అనుభూతి, యీ చేతన నాకు రెండు మూడు రోజుల వరకూ అట్లానే మిగిలి ఉంది, అనంతరం, మటుమాయమై పోయింది.

దర్శనం రోజున పొందిన అనుభూతి, చేతనోన్నతి మటుమాయమైనాయని మీరు నిస్పృహ చెందటం నిష్కారణం. అవి మాటుమాయం కాలేదు. ఉపరితలం నుండి వెనక్కి మరిలినై అంతే. ఉన్నతతర చేతనగాని, కొంత అనుభూతిగాని లోపించినప్పుడు, సాధారణంగా అలా సంభవిస్తుంది. అలానని కృంగిపోరాదు. జీర్ణం చేసికోనేందుకు కొంత సమయం పడుతుంది. కొంగ్రొత్త అనుభూతికీ, అభివృద్ధికీ నిరీక్షిస్తూ సిద్ధపడాలి.

అనువాదం: సాహితీ కౌముది పి. మోహన్

ఆశ్రమం ప్రతిష్ఠ

ఆశ్రమం ప్రతిష్ఠ గూర్చి మీ భావాలన్నీ చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి. ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా చెప్పుకునే ఒక సంస్థ ప్రతిష్ఠ

దాని ఆధ్యాత్మికతపై ఆధారపడి వుంటుంది కాని వార్తాపత్రిక లను బట్టిగాని, ప్రసిద్ధ పురుషులబట్టిగాని వుండదు.

30-6-1938

పూర్ణయోగం, మానవాళి ఆమోదం

ప్రశ్న: ప్రపంచంలో మన రూపాంతరీకరణ యోగాన్ని స్వీకరించిన వారి సంఖ్య బౌద్ధమతం, వేదాంతాన్ని లేదా క్రైస్తవ మతాన్ని స్వీకరించిన వారి సంఖ్య అంత ఉండదని నేను భావిస్తాను.

జనసంఖ్య అంత ముఖ్యం కాదు. బౌద్ధమతం, క్రైస్తవ మతం స్వీకరించిన వారి సంఖ్య ఎక్కువ ఎందుకంటే అధిక సంఖ్యాకులు వాటిని మతంగా బహిరంగంగా ప్రకటించుకున్నారు. నూతన (దివ్య) చైతన్యం గనుక అంతమాత్రంతో తృప్తిచెందినట్లయితే అది కూడా చాలా తేలికగా మొత్తం ప్రపంచం నీరాజనాలను, ఆమోదాన్ని పొందగలదు. అది మరింత మహనీయమైన చైతన్యం, 'సత్య చైతన్యం' కాబట్టి దానికి కావలసింది యథార్థమైన పరివర్తనగాని పైపై సింగారాలు కాదు.

29-4-1934

పూర్ణయోగం — నూతనాంశాలు

నా యోగం అన్ని విధాలా సరి కొత్తది అని నేను ఎప్పుడూ అనలేదు. అనేక ప్రాచీన యోగప్రక్రియల సారాన్ని, విధానాలను తనలో ఇముడ్చుకుంది కాబట్టి దానికి నేను పూర్ణయోగం అని పేరు పెట్టాను. దాని లక్ష్యం, దృక్పథం, ప్రక్రియ, సమగ్రతా స్వరూపాలలో దాని కొత్తదనం వుంది. తొలి దశలలో — *ప్రపంచ ప్రహేళిక*[10], *యోగదీపికలు* వంటి పుస్తకాలు లేదా

[10] ప్రపంచ ప్రహేళిక, యోగదీపికలు, యోగపునాదులు అనే పుస్తకాలలో సంకలనం చేసిన శ్రీఅరవిందుల లేఖలను యోగం పైన లేఖలుగా *SABCL* Vols 22, 23 & 24 ప్రచురించాం.

త్వరలో ప్రచురించనున్న *యోగపునాదులు* అనే కొత్త పుస్త కంలో నాపూర్ణయోగం సమగ్రత్వానికి ప్రధానంగా యున్న లక్ష్యం, దాని కదలికలలోని స్ఫూర్తి, అది ఆవిష్కరించే వినూత్న అంతిమ విశిష్టత, దాని మనో వైజ్ఞానిక ప్రణాళిక, దాని పని తీరు తప్ప పాతయోగాల నుండి వేరు చేసేది ఏదీ కనిపించదు. ఈ లేఖలలో క్రమబద్ధంగా, ప్రణాళికాబద్ధంగా దానిని అభివృద్ధి చేయక పోవడం, చేయలేక పోవడం వల్ల, మానసిక పరిచయం వల్ల లేదా కొంత సాధన వల్ల సంసిద్ధంగాలేని వారు దానిని గ్రహించ లేక పోయారు. అతీత భూమికలలోనికి ప్రవేశించే పూర్ణయోగంలోని అనంతర దశలలోని వివరాలు, పద్ధతులు నేను బహిర్గతం చేయ లేదు. ప్రస్తుతం ఆ పని చేయదలచు కోలేదు.

కొన్ని తాంత్రిక సాధనలు, కొన్ని యోగమార్గాల ద్వారా సంపూర్ణ భౌతిక సిద్ధి పొందడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు, నా యోగానికి సంబంధించినవిగా కనిపించే ఆదర్శాలు, ఆశయాలు ఉన్నాయని నాకు బాగా తెలుసు. వాటిని గూర్చి నేను ఉదాహర ణలు ఇచ్చాను. ప్రపంచానికి అతీతంగా భాసించే దైవత్వాన్ని సిద్ధింప చేసుకోవడానికే గాక, ఒక అడుగు ముందుకు వేయడా నికి (పృథ్వీ చైతన్య పరిణామం దీనిని ఇంకా సాధించవలసి వుంది) — మానవాళి ఆధ్యాత్మిక గతం అంతా ప్రకృతి తనలో తాను సిద్ధం చేసుకోవడమేనని నేను నా అభిప్రాయం వెల్లడిం చాను. నా ఆదర్శంతో ఈ ఆదర్శాలు కొంత మేరకు పోలి వున్న ప్పటికీ, నా ఆదర్శంతో కొంత సాదృశ్యం వున్నప్పటికీ, నా యోగ ప్రక్రియను, దాని లక్ష్యాన్ని, పద్ధతిని కొత్త వాటిగా ఆమో దించినా, ఆమోదించకపోయినా, నేను లెక్క చేయను. అది చాల అల్ప విషయం. దానిని ఆమోదించే వారు, సాధన చేసే వారు అదే నిజమైనది అని గుర్తించడం, తాము సాధించిన విజయం ద్వారా దానిని నిజమైనది చేయడం చాలా ముఖ్యం. దానిని కొత్తది అని అనడం, లేక పునరావృతం అని అనడం కాని, లేదా అందరూ మరిచిపోయిన పాతయోగాన్ని పునరుద్ధరించారని అనడం కాని జరిగితే దాని వల్ల నష్టం ఏమీ లేదు.

కొంతమంది సాధకులకు అది కొత్త యోగం అని నేను ఒక లేఖలో స్పష్టం చేశాను. మనకు కావలసినది ఇంతవరకు ఎవ్వరు సాధించని సరికొత్త యోగము గాని పాత యోగాల లక్ష్యం, భావం పునరావృతం చేయడం ఎందుకు? దీనిని ఇంత వరకు ఎవరూ దర్శించ లేదు, అయినప్పటికీ ఇది తప్పకుండా గతంలోని సమస్త ఆధ్యాత్మిక కృషి యొక్క రహస్య పర్యవసానమే.

పాతయోగ ప్రక్రియలతో పోలిస్తే అది కొత్తది. ఎందు కంటే 1) ప్రపంచం నుండి, జీవితం నుండి బయటపడి ఏ స్వర్గం వైపో, నిర్వాణం వైపో ప్రయాణించాలని దాని లక్ష్యం కాదు. జీవితం, అస్తిత్వం, పరివర్తన ఈ యోగలక్ష్యాలు. ఏదో యాదృచ్ఛికమైన, నిమ్నతరమైన లక్ష్యం కాదు. సుస్పష్టమైన కేంద్రీయ లక్ష్యం. పాతయోగాలలో అవరోహణ (descent) వుంటే, అది యోగ పథంలో కాకతాళీయంగానో, లేక ఆరోహణా ఫలితం గానో సంభవించిన విషయం మాత్రమే. ఈ యోగంలో ఆరోహణ అవరోహణకు సాధనం మాత్రమే. ఆరోహణా ఫలితంగా సాధించిన వినూత్న చైతన్య అవరోహణమే సాధనలో అతి ముఖ్యాంశం. తంత్రశాస్త్రం, వైష్ణవ భక్తితత్వం కూడా జీవితంనుండి ముక్తి పొందడంతో ముగిసి పోతాయి. నా యోగలక్ష్యం జీవితానికే దివ్యసాఫల్యతను సమకూర్చుట.

2) వ్యక్తిగత సిద్ధి ఈ యోగ లక్ష్యం కాదు. యావత్ పృథ్వి చైతన్యము ఉన్నతస్థాయికి ఎదగాలి. కేవలం విశ్వాతీత విజయమే కాదు — విశ్వాంతరవిజయం కూడ మనకు కావాలి. పృథ్వి ప్రకృతిలో ఇంకా వ్యవస్థీకృతం కాని, ప్రత్యక్షంగా క్రియాత్మకం కాని ఒక చైతన్య శక్తిని (అతిమానసం supermind) క్రిందికి తీసుకొని రావడం ఈ యోగంలో సాధించవలసి వుంటుంది. ఈ కొత్త చైతన్యాన్ని పృథ్వి ప్రకృతిలో వ్యవస్థీకృతం చేసి, ప్రత్యక్షంగా క్రియాత్మకం చేయవలసి యున్నది.

3) ఈ యోగ ప్రక్రియ లక్ష్యం ఎంతటి పరిపూర్ణమో, ఎంతటి సర్వసమగ్రమో అంతటి (పరిపూర్ణమైన సర్వసమగ్రమైన) లక్ష్యాన్ని సాధించడానికి ఒక పద్ధతిని ప్రకటించి యున్నాము. విశిష్టమైన,

విస్పష్టమైన — ఇతర ప్రక్రియలకు సంబంధించి పాక్షిక చర్య, వర్తమాన సహాయం అందివ్వడం మాత్రమే జరిగే సందర్భంలో పాత ప్రక్రియలు చేపట్టి, సర్వసమగ్రమైన, పరిపూర్ణమైన పరివర్త నకు చైతన్యం లోనూ, మానవ ప్రకృతి లోనూ సాధించడం ఈ నూతన ప్రక్రియ ప్రయోజనం. ఈ పద్ధతిని (సర్వ సమగ్రంగా) లేక అటువంటిది కాని పాతయోగాలలో ప్రవచించడం గానీ, సాధించడం గాని జరగలేదని నేను కనుగొన్నాను. ఒకవేళ నేను కనుగొని వుంటే, — అంతకు ముందే ప్రాచీనులు నిర్మించిన మార్గాలలో, వారు నిర్దేశించిన పథాలలో, పరిపూర్ణంగా పటాన్ని (map) రూపొందించినప్పుడు, కష్టపడి వారు బాటలు వేసినప్పుడు, సురక్షితం చేసి ప్రజలకు బాహాటంగా వెల్లడించినప్పుడు ముప్పై సంవత్సరాల పాటు అన్వేషణ జరపడానికి, అంతర్గత సృష్టిని సాధించడానికి ఒక మార్గం సుగమం చేయడానికి నేను నా కాలాన్ని వృధా చేసి వుండే వాడిని కాదు. నా యోగ ప్రక్రియ పాతదారులలో తిరిగి ప్రయాణించడం కాదు. అది ఒక ఆధ్యాత్మిక సాహసం.

5-10-1935

శ్రీ అరవిందుల యోగసాధన

ఇహలోకము — పరలోకము

భారతీయ ఆత్మను గూర్చి నీవు చేసిన వ్యాఖ్యను 'అతీత ప్రపంచతత్వాన్ని' వదిలి 'ఈ ప్రపంచతత్వం' పై నొక్కి పలికిన మరో సాధకుని వ్యాఖ్యను పురస్కరించుకొని నేను ఒక మాట చెప్పాలనుకొన్నాను. అతను ఏ సందర్భంలో ఈ వ్యాఖ్య చేసాడో, 'ఈ ప్రపంచతత్వం' అంటే అతని ఉద్దేశ్యం ఏమిటో నాకు అర్థం కాలేదు. కాని ఈ విషయంలో నా దృక్పథం ఏమిటో వెల్లడించడం అవసరమని భావిస్తున్నాను.

నేను భారత దేశానికి వచ్చినప్పటి నుండీ నా జీవితం, నా యోగ ప్రక్రియ 'ఈ ప్రపంచతత్వానికీ', 'అతీత ప్రపంచ

తత్వానికీ' ఇరువైపులా ఒక దానితో ఒకటి వేరుపడని విధంగా, సంబంధించే యున్నది. సమస్త మానవ ప్రయోజనాలు ఈ ప్రపంచానికి సంబంధించినవని నా భావన. వాటిలో చాలా వరకు నా మానస క్షేత్రంలో ప్రవేశించాయి. రాజకీయాల వంటి మరి కొన్ని ప్రయోజనాలు నా జీవితంలో ప్రవేశించాయి. బొంబాయిలోని అపోలో బందర్ రేవులో భారతభూమిపై నేను కాలుపెట్టినప్పటి నుండి, అదే సమయంలో — నాకు ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులు రావడం ప్రారంభించాయి. కాని అవి ప్రపంచంనుండి వేరుపడని అనుభవాలు. నా అనుభవాల అంతర్గత అనంత ప్రభావం ఈ ప్రపంచంపై ఉన్నది. ఈ భౌతిక విశ్వమంతటా పరివ్యాప్తమైన ఒక 'అనంతం' భౌతిక వస్తురాశిలో, శరీరాలలో నివసించే 'అంతర్యామి' — ఈ భావ సంచయంతో కూడిన అనుభవాలు నాకు కలిగాయి.

అదే సమయంలో సూక్ష్మ భౌతిక లోకాలు, భూమికల లోకి ప్రవేశించిన అనుభవం నాకు కలిగింది. ఆ లోకాల ప్రభావాలు భౌతిక లోకంలో ఉన్నట్లు కనుగొన్నాను. అస్తిత్వపు రెండు భిన్న ధ్రువాల మధ్య రాజీలేని వైరుధ్యం కాని, పదునైన విభేదం కాని ఉన్నట్లు నాకు కనిపించ లేదు. వాటి మధ్య ఉన్నదంతా కూడా అలాగే వైరుధ్య రహితంగా నాకు కనిపించింది. నాకు సృష్టి సర్వస్వం బ్రహ్మపదార్థంగానే కనిపిస్తున్నది. సర్వత్ర దైవాన్ని చూస్తున్నాను. ఈ 'ప్రపంచ' తత్వాన్ని విడిచి పెట్టి, 'అతీత — ప్రపంచ తత్వాన్ని' మాత్రమే ఎంచుకొనే హక్కు ప్రతి ఒక్కరికీ ఉన్నది. ఆ నిర్ణయంవల్ల వారికి శాంతి లభిస్తే, వారు అదృష్టవంతులు. శాంతి పొందడం కోసం ఈ పనిచేయడం అవసరమని — వ్యక్తిగతంగా నేను భావించడం లేదు.

నా యోగ విధానంలో రెండు లోకాలకు (ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక) సమమైన ప్రాధాన్యత వున్నది. వ్యక్తిగత మోక్షం కోసం కాకుండా, భూమి మీద దివ్యజీవనం కోసం, మానవ హృదయాలలో, భువన జీవనంలో దివ్యచైతన్యాన్ని (Divine consciousness) దివ్యశక్తిని (Divine Power) సుస్థిరం చేయాలని భావిం

చాను. పృథ్వి జీవన లక్ష్యాలను, పృథ్వి జీవన రంగాలను ఈ లక్ష్య పరిధి లోనికి తీసుకోవడంవల్ల దాని ఆధ్యాత్మికత కలుషితం కాదని, దాని భారతీయ గుణం మారదని నా విశ్వాసం — ప్రపంచ స్వభావం, యథార్థత, సమస్త జీవనరంగాలు భగవంతుని విషయంలో కనీసం — ఇది నిరంతరం నా అభిప్రాయం, నా అనుభవం. వాటి విషయంలో పూర్ణసత్యం సాధ్యమైనంత చేరువలో అదేనని, అందువల్ల ఆ సత్యాన్వేషణను నేను పూర్ణయోగం అని అన్నాను. ఇటువంటి పూర్ణత్వాన్ని తిరస్కరించడానికి, నమ్మకుండా వుండడానికి ప్రతివానికి తగినంత స్వేచ్ఛ వుంది. పూర్తిగా ప్రపంచాతీత వ్యవస్థ ఆధ్యాత్మికపరంగా అవసరమని నమ్మడానికి ప్రతి ఒక్కరికి స్వేచ్ఛ వుంది. కాని అది నా యోగసాధనను అసంభవం చేస్తుంది. ఇతర లోకాలు, పరమాత్మ (Supreme spirit) భూమిక, వాటి మధ్య గల ఇతర భూమికలు, మన జీవితంపై, భౌతిక జగత్తుపై వాటి ప్రభావాలు — ఈ పూర్తి అనుభావం నా యోగ ప్రక్రియ పరిధిలోకి వస్తుంది. కాని ఏదో ఒక అంశంలో పరాత్పరుని లేదా ఈశ్వరుని గాని, శివుని, ప్రపంచ అధినేతగా, మనందరి, మన కర్మల ప్రభువుగా శ్రీకృష్ణుని, లేదా విశ్వవ్యాప్త సచ్చిదానంద సాక్షాత్కారం పొందడం — దానిని గురించి మాత్రమే గట్టిగా పట్టుబట్టడం సాధ్యమే. ఈ యోగ ప్రక్రియ ప్రధాన ఫలితాలు సిద్ధింప చేసుకొని, దివ్యజీవన ఆదర్శాన్ని, పరమాత్మచే జయింపబడిన ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని ఎవరైన ఆమోదించిన పక్షంలో, ఆ ఫలితాలు పొందిన పిమ్మట వాటి నుండి తరువాత పూర్ణఫలితాల వైపు ప్రయాణించడం సాధ్యమే. అస్తిత్వం వెనుక గల సత్యం పైన, అన్ని రంగాల పైన ఈ అభిప్రాయం, ఈ అనుభవంతోనే నేను దివ్యజీవనం, సావిత్రి వంటి గ్రంధాలు వ్రాయగలిగాను. పరాత్పరుని, ఈశ్వరుని సాక్షాత్కారం నిశ్చయంగా అతి ప్రధానమైనది. *బౌద్ధికమైన ప్రజ్ఞతో కాకుండా, ఆధ్యాత్మిక అనుభవం ద్వారా భగవంతుని ప్రేమతో, భక్తి, ఆరాధనలతో సమీపించడం, కర్మలతో అతనిని సేవించడం, అతనిని తెలుసుకోవడం ఇది కూడా పూర్ణయోగ పథంలో అతి ప్రధానమైనది.*

28-4-1949

సందేశం కోసం విజ్ఞప్తికి సమాధానం

ప్రశ్న: ఆగస్టు 15 న వెలువడనున్న 'మదర్ ఇండియా' ప్రత్యేక సంచిక కోసం ఒక సందేశం పంపమని ప్రార్థిస్తూ రాసిన నా లేఖ ఏమైనది? మీ నుండి ఏ సమాధానం లేదు?

ఆగస్టు 15 నాటికి నా నుండి నీవు సందేశాన్ని లభింప చేసుకోవడం అసంభవం అని నీకు వార్త పంపాలని విఫల ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. ఈ ఏడాది నా జన్మదినం నాడు సందేశం వ్రాయాలన్న ఉద్దేశం నాకు లేదు. ఆదేశం ఇవ్వగానే సందేశాన్ని పంపడం అసంభవం. నాకు ఆవేశం రావాలి. అయితే ఈ కొద్ది సమయంలో ఆవేశం రావడానికి పెద్దగా అవకాశాలు కనిపిం చడం లేదు. సందేశం ఇవ్వాలన్న ఇచ్ఛ నాకు లేదు. బయట వున్న పత్రికలకు, మేగజైన్లకు — అంటే నా ఉద్దేశ్యం ఆశ్రమం నుండి ఆశ్రమం నడిపే పత్రికలు కాకుండా — ఏ వ్యాసాలూ వ్రాయకూడదన్న నా నియమాన్ని నువ్వు ఎలా మర్చిపోయావు? శ్రీమాత విజ్ఞప్తి మేరకు బులెటిన్‌కు తప్ప కొత్త వ్యాసాలు ఏవీ ఆశ్రమ పత్రికలకు వ్రాయడం లేదు. ఈ నియమాలకు కారణాలు ఉన్నాయి.

ఆ విధంగా వ్యాసాలు వ్రాయడం ప్రారంభిస్తే, నేను నా స్వేచ్ఛను కోల్పోతాను. ప్రతి వ్యక్తి ఆదేశం మేరకు, వ్యాసాలు మాత్రమే కాకుండా, ఆశీస్సులు, బయట వారి ప్రశ్నలకు సమా ధానాలు, సంప్రదాయకమైన చెత్తచెదారం కూడా నేను వ్రాయ వలసి వుంటుంది. ఇక నేను మామూలు రాజకీయవేత్తలాగ అన్ని విషయాలపైనా, అత్యల్ప అంశాలపైన నా అభిప్రాయాలు, అన్ని రకాల విషయాల పైన ప్రవచనాలు ఇస్తూండడం, ప్రజల మని షిగా ప్రజలకు అందుబాటులో ఉండవలసి వస్తుంది. తమకు ప్రత్యేక సందేశాలు పంపాలని ఇప్పటికే తుపాకీ చూపించి 'హిందుస్థాన్ స్టాండర్డ్', 'మద్రాసు మెయిల్' డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. ఇంకా ఏ ఇతర పత్రికలు, సొసైటీలు డిమాండ్ చేస్తున్నాయో నాకు తెలియదు. నేను వారి ఆదేశాన్ని మన్నించి సందేశాలు

ఇవ్వాలట. (I have to stand and "deliver" అని శ్రీఅరవిందులు హాస్యోక్తిగా అనడం గమనించాలి) నేను ఇవ్వలేను బాబూ — నీకు నిరాశ తప్పనందుకు విచారిస్తున్నాను. కాని ఆత్మరక్షణ ప్రకృతిలోని మొదటి నియమం కదా.

3-8-1949

అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

ఆగస్టు 15, 1947

ఇది మానవజాతికి నూతన యుగము

15 ఆగష్టు స్వతంత్ర భారతానికి పుట్టినరోజు. ఈనాటితో పాతయుగము అంతమయింది, — మన ఒక్కరికే కాదు, ఆసియాకి, ప్రపంచానికంతటికి కూడ కొత్తయుగము ఆరంభమయింది. ఎందుకంటె మానవజాతి పురోగమనానికి — రాజకీయ సామాజిక సాంస్కృతిక రంగాలలో — కీలకమైన పాత్ర వహించగలిగిన ఒక నూతన శక్తి ఆవిర్భవించినది. నా పుట్టినరోజు — కేవలం నా అనుచరులు మాత్రమే ప్రతి ఏడు జరుపుకుంటున్న దినము ఇంతటి విశేష ప్రాముఖ్యతను సంత రించుకొనుట నాకు ఎంతో తృప్తికరమైన విషయము

భగవంతుని ఆమోదముద్ర

స్థూలదృష్టికి ఇది అదృష్టవశాత్తూ లేదా కాక తాళీయంగా జరిగిన విషయమే అనిపించి నప్పటికి అందులో అంతకు మించిన సూక్ష్మ మొకటున్నది. అది నా జీవితాన్ని మొదట్నుంచి నడిపించుచున్న దేవత యొక్క అభయహస్తమూ, భగవంతుడు నాకార్యము మీద వేసిన ఆమోదముద్రా అని నా మార్మిక దృష్టికి గోచరమవు తున్నది. వాస్తవమునకు, ఇంచుమించు నేనాశించిన ప్రపంచ ఉద్యమములన్నియు నా జీవితకాలములో సిద్ధించుటను చూడ వలయునని ఆశించిన ఆ రోజులలో ఇవి, అసాధ్యమైన కలలుగా కనుపించిననూ, ఈ దినమున అవి, ఫలసిద్ధికి సమీపమందున్నట్లు,

లేదా ఫలించుట ప్రారంభమైనట్లు, నెరవేరు మార్గము నందున్నట్లు గుర్తించగలుగుతున్నాను.

ఈ శుభ ముహూర్తమునకు నన్ను ఒక సందేశ మిమ్మని మీరు కోరియుంటిరి. కాని, నేను ఆ సందేశమిచ్చే పరిస్థితిలో లేను. నా బాల్యము, యౌవన కాలమునందు నేనూహించిన లక్ష్యములు, నా ముందుంచుకొనిన ఆదర్శములు ఇపుడు ఫలప్రదమగుటను చూచుచున్నందున, వాటిని గురించిన వ్యక్తిగత ప్రకటనను మాత్రమే చేయగలుగుదును. అవి భావి భారత కార్యభాగము లైనందున, భారతదేశ స్వాతంత్ర్యమునకు సంబంధించినవని, అందు తప్పనిసరిగా ప్రథమ స్థానము నాక్రమించుకొన గలవని నా నమ్మకము. భారతదేశము మేల్కొనుచున్నదని మొదటినుండి గట్టిగా చెప్పుచునే ఉన్నాను. అది, తన లౌకిక ప్రయోజనములను, విస్తృతిని, ఔన్నత్యమును, శక్తి సంపదలను మాత్రమే నెరవేర్చుకొనుటకు గాక — వాటిని కూడ భారత దేశము విస్మరించరాదు — నిశ్చయముగ ఇతరుల వలె అన్య దేశములపై ఏలుబడిని సంపాదించుకొనుటకు గాక, భగవానుని

మానవజాతికి మార్గదర్శి

కొరకు, ప్రపంచమునకు సహకరించుట కొరకు, సమస్త మానవజాతికీ మార్గదర్శిగా, సహాయకారిగా కూడ భారత దేశము జీవించి, వికసించవలెను.

ఆ లక్ష్యముల యొక్క ఆదర్శముల యొక్క సహజ క్రమమిది: భారతదేశపు స్వాతంత్ర్యము, ఐక్యతను గడించగల విప్లవ మొకటి; ఆసియా ఖండము పునర్జీవించి స్వేచ్ఛగలిగి — గతమున మానవ నాగరికతాభివృద్ధికి తాను నిర్వహించిన అమోఘమైన పాత్రను తిరిగి నిర్వహింపగలగ వలయును. నూతనము, మహత్తరము, ప్రకాశమానము, ఔదార్యము నగు జీవనమునకు మానవజాతి ఎదగవలయును. అది బాహ్యమున పూర్ణముగ సిద్ధించుటకు, భౌతికముగ ప్రత్యేక ఉనికిగల ప్రజలు — వారి జాతీయ జీవితమును నిలుపుకొనుచు, కాపాడుకొనుచు, అందరు కలిసి ఏకత్వమునకు తేగల అంతర్జాతీయ సమైక్యతపై ఆధార

పడి యుండును. మానవజాతి కంతటికీ ఆధ్యాత్మిక జీవనము నకు వలయు శిక్షణా విధానములను, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును భారతదేశము కానుకగ నొసంగవలయును. కడపటిది, ఉన్నతతర భూమికకు చేతనను ఉద్ధరించుట ద్వారా, మానవుడుద్బుద్ధుడై వ్యష్టిగ, సమిష్టిగా పూర్ణత్వమును గురించి కలలు గనుటకు ప్రారంభించినది మొదలు, వానిని కలవరపెట్టి, విసిగించిన జీవిత సమస్య లనేకములు పరిష్కరింపబడు నూతన పరిణామ పథము.

భారతదేశము స్వతంత్రదేశమైనదేగాని, ఐక్యతను బడయ లేదు (అఖండ భారతదేశము కాలేదు) — చీలిపోయి, ఖండములైన స్వతంత్రమే అది. పూర్వమువలె, బ్రిటిషు వారి విజయమునకు కారణమైన విభిన్న సంస్థానములుగ విడిపోయి, మరల అయోమయ స్థితిలో పడిపోవునా యనునట్లు గోచరించెను గాని, అదృష్ట వశాత్తూ, అట్టి ప్రమాద పరిస్థితి నుండి తప్పించుకొనగల అవకాశమిపుడు ధృవపడినది. శాసన నిర్మాణ సభవారు తెలివితేటలతో అవలంబించిన కఠిన పద్ధతి వలన ఛిద్రము, చీలికలు లేకుండా నిమ్నజాతుల సమస్యా పరిష్కారములు సుసాధ్యమొనర్చినది. కాని హిందు, ముస్లిముల మతబేధము నేడు దేశ విభజనగా స్థిర పడేటట్లుగ గోచరించుచున్నది. కాంగ్రెసు నాయకులు, దేశీయ నేతలు ఈ నిర్ణయము శాశ్వతమైనదిగ, తాత్కాలిక పరిష్కారము నకు మించినదిగ అంగీకరించరని ఆశించుదము. ఈ విభజన శాశ్వతమైనదే అయిన యడల భారతదేశము తీవ్రముగ దుర్బలమైపోవచ్చును. వికలమైపోవచ్చును. అంతఃకలహములకు సదా అవకాశముండును. నూతన దురాక్రమణకు, విదేశీయుల ఆధిపత్యమునకు కూడ అవకాశము లేకపోలేదు.

దేశ విభజన అంతమై పోవాలి

దేశ విభజన అంతరించవలసినదే — ప్రస్తుత తీవ్ర పరిస్థితి సమసిపోవుట వలన గాని, శాంతి, అన్యోన్యతల ఆవశ్యకతను క్రమక్రమముగ గుర్తించుట వలన గాని, అందరకు సంబంధించిన నిరంతర కార్యాచరణలను చేపట్టుట వలన గాని, మరేదో ఒక మార్గమున ఐకమత్యము ఏర్పడుట వలన గాని —

ఈ విభజన అంతరించి పోగలదని ఆశించుదము. ఐక్యత ఏ రూపమునసైననూ రావచ్చును — దాని సరియైన రూపము ఒక (మతపరమైన) మూల సిద్ధాంతముగ ప్రాధాన్యత గలదిగ గాక, వ్యావహారిక (సర్వమత సమ్మత) మైనదిగ ఉండవచ్చును. ఏ విధమునసైనా ఈ విభజన అంతరించి పోవలసినదే — తప్పక అంతరించి పోవును. ఏకము (అఖండము) కాని యడల భారత దేశ భవిష్యత్తు తీవ్రముగ క్షీణించును. విఫలము కూడ కావచ్చును. కాని అటుల కారాదు.

భారతదేశపు పాత్ర

ఆసియా మేల్కొనినది. అందలి బహుభాగములు విముక్తములైనవి. లేదా ఈ క్షణమున విముక్తములు కానున్నవి. ఇంకనూ దాస్యమందున్న ఇతర భాగములు స్వాతంత్ర్యమునకై తీవ్రముగ పోరాడుచున్నవి. ఏ స్వల్పమో మిగిలియున్నచో అది నేడో, రేపో పూర్తియగును. ఈ విషయమున భారతదేశము తన పాత్రను నిర్వహించ వలసియున్నది. ఆ కార్యము శక్తిసామర్థ్యములతో ప్రారంభమైనది. తద్వారా అది తనకు గల సామర్థ్యమును అంతర్జాతీయ సభయందు తన స్థానమును పొందగలుగును.

తుదకు విజయము తథ్యము

మానవజాతి ఐక్యమగుటకు మొదలిడినది. అది అసంపూర్ణమైనా — నిర్మాణాత్మక ప్రారంభము మాత్రమే — అయిననూ, భయంకరమైన దుస్థితులతో పోరాడవలసియున్నది. ఈ పోరాటము భయంకరమైనదే. చరిత్రానుభవమును మార్గదర్శకముగ అంగీకరించినట్లయితే, విజయము సాధించువరకు ఆ తీవ్రత తప్పనిసరిగా ఉద్ధృతము కాగలదు. ఇందున కూడ భారత దేశము ముఖ్యమైన పాత్రను నిర్వహించుటకు మొదలిడినది. విస్తృత రాజనీతిజ్ఞతను వృద్ధిపరచు ొనినట్లయితే — తాత్కాలిక పరిస్థితులకు, తక్షణ అవకాశములకు గాక — భవిష్యత్తును దృష్టి యందుంచుకొని ముందడుగు వేసిన; ఆమె ప్రత్యక్షతయే, తామసము — భయాన్వితమైన అభివృద్ధికి; సాహసము — చురుకుదనముగల అభివృద్ధికి మధ్యగల తారతమ్యమును తెలియ

జేయును. ఇందునా ప్రళయాంతక మొకటి జోక్యము కలిగించు కొని ఆటంకములు కలిగించవచ్చును. లేదా చేసినదానినంతనూ నాశనము చేయనూ వచ్చు. అయినను తుదకు విజయము తథ్యము. ఏమైనప్పటికినీ, అనివార్యమైన ఆమె కదలికను, ఆమె సాధించిన దానిని బట్టి, ఐక్యత ప్రకృతి ధర్మమునందు అవసరమైనదని ముందుగనే నిర్భయముగ చెప్పవచ్చును.

అంతర్జాతీయ స్ఫూర్తి

ఇతర దేశములకు కూడ దాని ఆవశ్యకత విదితమైనది. ఆ ఐకమత్యమే లేనట్లయితే మున్ముందు చిన్న చిన్నదేశ ప్రజల స్వతంత్రమెన్నటికిని సురక్షితము కాజాలదు. పెద్దవి, శక్తివంతములైన దేశములు కూడ సురక్షితముగ మనజాలవనుట నిశ్చయము. అటులనే భారతదేశము ఖండములుగ యున్నచో ఆమె రక్షణయందు ఆమెకే నమ్మకముండదు. అందు వలననే సర్వమానవ శ్రేయస్సు దృష్ట్యా, ఐకమత్యము ఏర్పడవల యును. మానవ దుర్బలత్వము, బుద్ధిహీనమైన స్వార్థతలు మాత్రమే దానిని ఆటంకపరచుచు, తమకెదురు దైవ ప్రయత్నములు కూడ నిష్ప్రయోజనములని అందురు. ప్రకృతి అవసరమునకు, దైవసంకల్పమునకు వ్యతిరేకముగ అధిక కాలమివి నిలువజాలవు. జాతీయత స్వతః సిద్ధించును. అంతర్జాతీయ భావము, విషయములను స్పష్టముగ చూడగలుగుట అంతర్జాతీయ రూపములు, స్థాపనలు అభివృద్ధిజెందవలయును. ఇరుదేశముల లేదా సంఘపౌరసత్వము వంటివి కూడ పెంపొందవచ్చును. ఈ విధముగ సంప్రదాయములు స్వతఃచేరువకావచ్చును. జాతీయ భావదృక్పథములు తమ తీవ్రతను విడనాడి పూర్ణమైన స్వీయదృష్టితో సమగ్రముగ సమన్వయించు కొనవచ్చును. మానవజాతి 'ఏకత్వము' నూతన శక్తితో ప్రకాశించును.

భారతీయ ఆధ్యాత్మికత ఎగుమతి

ప్రపంచమునకు భారతీయ ఆధ్యాత్మిక ప్రదానమప్పుడే ప్రారంభమైనది. భారతీయ ఆధ్యాత్మికత ఐరోపా, అమెరికాలలో నిరంతరము అధికాధిక పరిమాణమున

వ్యాపించుచున్నది. ఈ ఉద్యమము కాలానుగుణమైన విపత్తులు సంభవించిననూ అందరు అధికమైన ఆశతో ఆశ్రయము లభించు నని కూడ — ఆమె ప్రబోధములకు మాత్రమేకాక, ఆమె ఆత్మ కొరకు, ఆధ్యాత్మిక సాధనకొరకు దృష్టిని భారతదేశముపై నిలిపి యున్నారు.

ఇక మిగిలినదంతా నా వ్యక్తిగత నమ్మకము, భావము, నా ఆదర్శములే, భారతదేశములోను, పాశ్చాత్యదేశములలోను దూరదృష్టిగల మేధావులు వీటిని గురించి ఆలోచించుటకు మొద లిడిరి. ఇతర మార్గములకన్న ఈ మార్గమునందున్న కష్టములు భయంకరములైనవి. అయినా యీ కష్టములు అధిగమించబడు కొరకే వచ్చును. పరమేశ్వరుని సంకల్పమున్న, వాటిని అధిగ మించగలము. ఇచ్చటకూడ అత్మోన్నతి, అంతఃశ్చేతనలద్వారా ఈ పరిణామము జరగవలసియున్నది — ఇది విశ్వావకాశమే అయినా దీని ప్రారంభము, దీని కేంద్రోద్యమము భారతమాతదే కావలెను.

భారత స్వాతంత్రదినమైన ఈ దినమున నా భావమిది. ఇది ఎంతవరకు సంభవము — ఏ విధముగ ఎంత త్వరగా నెర వేరు ననునది, నూతన స్వతంత్ర భారతదేశముపై ఆధారపడి యున్నది.

ఒక జాతి జీవనానికి అవసరమైన జ్ఞానము భారతదేశములోనే కనిపెట్టబడింది. ఈ రహ స్యాన్ని కొన్నివేల సంవత్సరాలు తనలో దాచిపెట్టింది. ఇతర దేశములు దానిని స్వీక రించుటకు సిద్ధంగా ఉన్నప్పుడు వాళ్లను అనుగ్రహిస్తుంది

శ్రీఅరవిందులు

13 జూలై 1911 నాడు పార్థసారధికి రాసిన లేఖ

మనది సనాతన ధర్మము. మన రాజకీయములు కూడ ఈ సనాతన ధర్మముతో ముడిపడి వుంటాయి. మన దేశ స్వరాజ్యము కూడా అంతే. అందుకనే నిన్ను ఈ కుటిల రాజకీయాలకు దూరంగా వుండమని హెచ్చరిస్తున్నాను. కాని మనం కూడా ఈ పార్లమెంటరీ రాజ్యాంగ విధానాన్ని అవలంబించి దాని యొక్క లోటుపాట్లను గుర్తించటం తప్పనిసరి. అప్పుడుగాని దేశపరిపాలనకి అది ఎంత నిష్ప్రయోజనమో మనకి తెలియదు. ప్రస్తుతం ఈ దేశము ఒక సమిష్టి యోగపు తొలిదశలో ఉన్నది. 1905 సంవత్సరములో పైనుంచి దిగివచ్చిన మహాశక్తుల ఫలితమే అది. ఆ శక్తులు దేశాన్ని తామసికదశ నుండి తట్టి లేపినై కాని దాని పర్యవసానంగా పాత సంస్కారాలు పైకి వచ్చినయి. దేశంలో పాతుకుని వున్న కీడంతా 'నేను కూడా వున్నాను నా సంగతి ఏమిటి' అని విజృంభించి ఆ దివ్యశక్తులను దుర్వినియోగం చేసినయి. దేశంలో నేడు జరుగుతున్న విప్లవాత్మకమైన సంఘటనలు, మనుషులను రెచ్చకొట్టే ఉపన్యాసాలు, సభలు, ఊరేగింపులు, passive resistance, తుపాకులు, బాంబులు, హింసాకాండ మొ॥ అల్లకల్లోలమంతా దాని ప్రతాపమే. దీనిని అణచివేసేందుకు పాలకులు చట్టాలను క్రూరమైన శాసనాలను అమలు చేసారు. ఈ దమనకాండమంతా అపరిశుద్ధమైన రాజసిక ప్రవృత్తి. ఈ విధంగా నిరాశ చెందిన రాజసమునకు పర్యవసానంగా తామసికము బహిర్గతమైనది — ఆంగ్లేయుల స్వేచ్ఛావాదము నుండి మితవాదము పుట్టింది. ఆసియా ఐరోపాల సంకరజాతి బిడ్డ జాతీయవాదము జన్మించినది. విఫలమైన 'బాకునిన్' 'మాజిని' ప్రభృతుల నుండి ఉగ్రవాదము చెలరేగింది. అయితే భగవంతుడు ఈ ఉద్యమాలనన్నిటిని కొట్టిపారేశాడు. ఉగ్రవాదము ఇంకా కొనసాగుతూనే ఉంది గాని ఇది దాని అంతిమదశ. ప్రస్తుతం అదే మన శత్రువు. ఎందుకంటె బ్రిటిష్ పాలకుల దమనకాండను మనకు విరోధమని నేను అనుకోను. అది మనకు సహాయకారియే కాగలదు.

ప్రస్తుతం చెలరేగుతున్న హింసాకాండ, ప్రజలను రెచ్చకొట్టే కర పత్రాలు, మారణహోమము, దేశభక్తి పేరుతో జరుగుతున్న 'ఫెరింగీ కో మారో' అనే నినాదాలు, పన్నాగాలు, ఆధునిక సైన్యాన్ని లాఠీలతోటి, నాలుగు తుపాకులతోటి ఓడించాలనే మూర్ఖత్వము — ఇదంతా రజోగుణము యొక్క విలయతాండవమే. ఈ మూర్ఖ త్వము పోయినప్పుడు గాని సత్యము ఆవిర్భవించేందుకు అవ కాశముండదు. అప్పుడు ఈ జాతిలో సాత్త్విక మనస్సు ఆవిష్కా రము కావాలి. భారతదేశము పునర్జన్మ నొందుటకు నాందిగా ఆధ్యాత్మికోద్యమము బలాన్ని పుంజుకోవాలి. కాని మార్గంలో కష్టాలు రాక తప్పవు. వాటి నెదుర్కోవాలి. ఈ సంఘటనల ద్వారా దేవుడు మనకి మార్గాన్ని చూపిస్తున్నాడు. అనువైన అనుభవముల నిచ్చి సరియైన పరిస్థితులను కల్పిస్తున్నాడు. మనము అనంతరము సన్మార్గముపై పయనించగలము.

13 జూలై, 1911

నవంబరు 1922 లో సి.ఆర్. దాస్‌కు రాసిన విషయములు

మానవుడు తన జీవితాన్ని ఒక నూతన ప్రాతిపదిక మీద నిల బెట్టి ఉన్నతస్థాయికి ఎదిగేంతవరకు ఈ వృధా ప్రయాస తప్పదు. ప్రపంచం కోసం ఈ ప్రయత్నాన్ని చేసి విజయము సాధించు టయే భారతదేశపు కర్తవ్యమని నేను నమ్ముతున్నాను.

అనువాదం: రాయప్రోలు లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రి

జీవిత ఉత్తరార్థంలో శ్రీఅరవిందుల అభిప్రాయములు

శ్రీఅరవిందులకు 1938 నవంబర్‌లో తొడ ఎముక చిట్లినప్పుడు కొంతమంది శిష్యులు వారిని సేవించుకునేవారు. ఆ రోజుల్లో శ్రీఅరవిందులు — వారి శిష్యుల మధ్య వివిధ అంశాలపై ఇష్టా గోష్టిగా సంభాషణలు జరిగేవి. ఇవి సాధారణంగా సాయం సమ యాల్లో జరిగేవి. నిరోద్‌బరన్, ఎ.బి.పురాని వీరిద్దరు ఆ సంభాషణ

లను జ్ఞాపకం ఉంచుకొని అక్షరబద్ధం చేశారు. ఆ తరువాత వాటిని పుస్తకరూపంలో నిక్షిప్తం చేశారు. అటువంటి వాటిలో కొన్నిటిని పొందు పరుస్తున్నాము.

1938 డిసెంబరు 25

ప్రభుత్వ నియంత్రణయందు నాకు విశ్వాసం లేదు. ప్రజలకు కొంత స్వేచ్ఛ ఉండాలని నేను భావిస్తాను. ఎవరి పనులు వారు వారి వారి స్వంత తరహాలో చేసుకునే స్వాతంత్ర్యం ఉండాలి. ఆఖరికి శుద్ధతప్పు అయినాసరే, దానిని చేయడానిక్కూడా వారికి స్వేచ్ఛ ఉండాలంటాను. మనం చేసే తప్పులు, పొరపాట్ల ద్వారా ప్రకృతి మనకి శిక్షణ ఇస్తుంది. పాఠాలు నేర్పుతుంది. తనలోని మంచి చెడులను గురించి ప్రకృతికి బాగా తెలుసు. ఆ మంచి చెడులకు అన్ని అవకాశాలను కల్పిస్తూనే ప్రకృతి మానవుణ్ణి సృష్టించింది. *మానవ జీవితంలో పరిశోధనా స్వాతంత్ర్యం అనేది చాలా గొప్పది. సవాలు స్వీకరించడానికైనా, పొరపాట్లు చేయడానికైనా స్వేచ్ఛ లేకపోతే అసలు ప్రగతే ఉండదు.* (అయితే) ఐరోపాలో ప్రతీదీ యంత్రములచే నియంత్రించబడుతోంది. వారి జీవితం కూడా పరమ యాంత్రికము. వ్యక్తికి స్వేచ్ఛ ఉండదు. ఇక ఎదుగుదల ఎక్కడిది? పరిపాలన సక్రమంగా ఉండవలసిందే. అయితే అందులో వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు, తెలివితేటలకు అవకాశం ఉండాలి.

1938 డిసెంబరు 27

ప్రాచీన భారతీయ విధానం సూటిగా జీవితంలోంచి ప్రాదుర్భవించింది. కనుకనే అందులో సకల విషయాలకు, సమస్త ప్రయోజనాలకు తావు ఉంది. దీనిలో రాజుల పాలన ఉంది. ఉన్నత వర్గాలకు స్థానం ఉంది. ప్రజాస్వామ్యం ఉంది. ప్రతీ యొక్క వర్గానికి ప్రభుత్వంలో ప్రాతినిధ్యం ఉంది.

ఐరోపాలో అయితే, అక్కడి పాశ్చాత్య విధానం మేధా ప్రతిష్ఠితం. కాబట్టి అక్కడ ప్రతీదాన్ని హేతువాదమే నడిపిస్తుంది.

స్వేచ్ఛకు గాని, వైవిధ్యానికి గాని అవకాశమే లేకుండా ప్రతీదీ ఖచ్చితంగాను కర్కశంగాను జరగాలని వాంఛిస్తారు. అది ప్రజా స్వామ్యమే అయితే, కేవలం ప్రజాస్వామ్యమే — మరి దేనికీ స్థానం లేదు. బహుముఖంగా స్పందించే కౌశలం ఉండదు.

భారతదేశం ఇప్పుడు ఆ పాశ్చాత్య విధానాన్ని అనుక రించాలని ప్రయత్నిస్తోంది. పార్లమెంటరీ విధానం భారతదేశానికి అసలు పడదు. అయినా సరే, పాశ్చాత్య నమూనాలనే అవలంబిం చటం మనకు మామూలే కదా.

ప్రశ్న: భారతదేశానికి ఆదర్శ ప్రభుత్వ విషయంలో మీ అభి ప్రాయం ఏమిటి?

నా ఉద్దేశం అంటే....! ఒకసారి రవీంద్రుడు రాసిన దాని లాంటిదే. అగ్రస్థానంలో రాష్ట్రపతి ఉండాలి. పాలనా విధానాలు కొనసాగేలా చూస్తూ వాటిని పరిరక్షరించడానికి అవసరమైనన్ని అధికారాలు ఆయనకు ఉండాలి. జాతికి ప్రాతినిధ్యం వహించే ఓ అసెంబ్లీ ఉండాలి. ఉన్నత స్థాయిలో రాష్ట్రాలు అన్నీ సమాఖ్యంగా సమైక్యం కావాలి. అయితే స్థానిక సమస్యలకు అనుగుణంగా శాసనాలు చేసుకోవడానికి తగినంత అవకాశం స్థానిక సంస్థలకు ఉండాలి.

1938, డిసెంబరు 30

జపాను వారికి ఆశ్చర్యకరమైన స్వీయ నియంత్రణాశక్తి ఉంది. వారు నిగ్రహం కోల్పోరు. వాదులాటకు దిగరు. కాని వారి గౌర వానికి భంగం వచ్చిందా.... ఇక అంతే ప్రాణం తీస్తారు. శత్రు వుగా వారు చాలా ప్రమాదకరమైన వారు. జపాను వారు చాలా మర్యాదస్తులు కూడాను.

అయితే ఇవన్నీ గత కాలానివే అనుకోవాలి మరి. ఉన్న తాశయాలను ఆచరణలో చూపిన అంతటి ఉదాత్తులు — ఐరోపా నాగరికత సోకడంతో ఆ పూర్వపు వైభవాన్ని అంతా కోల్పో యారు. ఇది చాల విచారకరమైన విషయం. ఎంతో జాలివేస్తుంది.

ఐరోపా వికృత నాగరికత వల్ల జపానుకు జరిగిన అరిష్టం అది. ఇప్పుడు అక్కడ చాలామంది ప్రజలకు వ్యాపార దృష్టే ఎక్కువ. డబ్బు కోసం వారు ఏ పనిని చేయడానికైనా సిద్ధమే.

ప్రశ్న: అంటే ఐరోపా నాగరికతలో అసలు మంచే లేదా?

అది మానవజాతి నైతిక స్థాయిని దిగ జార్చింది. ప్రాచీనులు వారి ఆదర్శాలను పరిరక్షించుకోవడానికి ప్రయత్నించారు. వాటిని మరింత ఉన్నత స్థాయికి పెంచే కృషి చేశారు. అయితే (మొదటి ప్రపంచ) యుద్ధం తరువాత ఐరోపా తన ఆదర్శాలన్నింటిని కోల్పోయింది. ప్రజలు సంస్కారం కోల్పోయి పెళుసుగా మారారు. స్వార్థపరులుగా తయారయ్యారు. దీని కంతకు వారి వ్యాపార దృక్పథమే కారణమని నేను భావిస్తున్నాను.

1939, జనవరి 18

నేను ఒక ఆధ్యాత్మిక పరిష్కారాన్ని ప్రతిపాదించాను. అది మానవుని ప్రాతిపదికనే మార్చడానికి ఉద్దేశించింది. ఇది ఏదో ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీయడం కాదు. ఏ కొన్ని సంవత్సరాలకో పరిమితమైందీ కాదు. జీవితానికి పీఠికగా ఆధ్యాత్మికతను సంస్థాపితం చేసుకుంటే తప్ప నిజమైన పరిష్కారం లేదు.

మానవ స్వభావాన్ని మార్చటం — అతని తత్త్వములో మౌలికమైన పరివర్తనము గావించటం మనస్సుకు మించిన విషయం. అందుకని మానవ ప్రయత్నాలు, ప్రణాళికలు విఫలము గాక తప్పవు.

1938, జనవరి 29

(సి.ఆర్) దాసు ఓసారి నేరస్తులను గురించి ఏమన్నారో తెలుసా! "మొత్తం నా న్యాయవాద జీవితంలో పరమ నీచమైన తరహాకి చెందిన నేరస్తులు రాజకీయాలలో తప్ప మరెక్కడా తగల్లేదు".

*

పెట్టుబడీదారీ వర్గాన్ని నిర్మూలించాలని సోషలిస్టులు అంటారు గాని, నిజానికి ఆ వర్గాన్ని నిర్మూలించక పోవడమే మంచిది. జాతీయ సంపదకువారు ఆలవాలం. జాతి ప్రయోజనాలకోసం ఖర్చుపెట్టేటట్లు వారిని ప్రోత్సహించాలి. పన్నుల విధింపు అవసరమే. అయితే మన ఉత్పత్తిని పెంచుకోవాలి. కొత్త పరిశ్రమలు ప్రారంభించుకోవాలి. జీవన ప్రమాణం పెంచాలి. ఇవేవీ లేకుండా పన్నులు పెంచితే అది ఆర్థిక మాంద్యానికి దారి తీస్తుంది.

1939, ఫిబ్రవరి 2

ప్రజలు ఈ రోజుల్లో పార్లమెంటరీ తరహా ప్రభుత్వమనే ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యాన్ని కోరుతున్నారు — పార్లమెంటరీ విధానానికి కాలం తీరి పోయింది. ఐరోపాను ప్రస్తుత నికృష్ట స్థితికి తీసుకొచ్చింది ఇదే.

(భారతదేశంలో) మనం పాత పంచాయితీ పద్ధతిని గ్రామాల్లో ప్రారంభించి అక్కణ్ణుంచి ఉన్నతస్థాయి వరకు అమలు చేయడానికి కృషి చేసుకుంటూ రావాలి. పంచాయితీ విధానం, వృత్తి సంఘాలు ఎక్కువగా ప్రజాప్రాతినిధ్యంతో ఉంటాయి. అవి ప్రజల అభిప్రాయాలు కలిగి ఉంటాయి. పార్లమెంటరీ విధానం దీనికి పూర్తిగా విరుద్ధం. ఈ విధానంలో స్థానిక సంస్థల కౌన్సిళ్ళు సరిగా పని చేయలేవు. ఈ కౌన్సిళ్ళకు ప్రజలతో సజీవమైన సంబంధం ఉండదు. కౌన్సిలర్లు కేవలం వేదిక ప్రసంగాలే చేస్తారు. వారి పదవీకాలంలో ఏం చేస్తారో ఎవరికీ తెలీదు. ఆ కాలం పూర్తి అయిన తరువాత ఏమీ మార్పు ఉండదు. మళ్ళీ యథాప్రకార సిద్ధిరస్తు! — అంతే! పదవీ కాలంలో మాత్రం వారు దండీగా దండుకుంటారు.

1939 డిసెంబరు 30

ఒక శిష్యుడు: వందేమాతరం గీతాన్ని జాతీయగీతంగా వ్యతిరేకించే వారు కొంతమంది ఉన్నారు. ఆ గీతంలోని కొన్ని భాగా

లను తొలగించడాన్ని కొంతమంది కాంగ్రెస్ వారు సమర్థి స్తున్నారు.

అయితే హిందువులు తమ సంస్కృతిని విడనాడుకోవాలి అన మాట!

ఆ శిష్యుడు: ఆ గీతంలో దుర్గ వంటి హిందూ దేవతల ప్రశంస ఉంది కాబట్టి అది ముస్లిములకు ఇబ్బందికరం అనేది వారి వాదన.

కాని, అది మతపరమైన గీతం కానేకాదు. అది ఓ జాతీయగీతం. దుర్గని భారతమాతగా భావిస్తారు. అటువంటప్పుడు ముస్లిములు దానిని ఎందుకు అంగీకరించరు? దుర్గ అనేది కవితల్లో వాడే ఒక ప్రతీక, ఒక భావన. హిందూ జాతీయ భావనలో హైందవ దృక్పథం సహజంగానే ఉంటుంది. దానికి అక్కడ స్థానం లేకపోతే ఇక హిందువులు తమ సంస్కృతిని మరిచిపోవాలన మాట. బాగుబాగు. "అల్లా-హో -అక్బర్" ను హిందువులు వ్యతిరేకించరు కదా!

అటువంటప్పుడు హిందువులు తమ దేవతలను ఎందుకు ఆరాధించకూడదు? కాదు గూడదంటే వారు మహమ్మదీయ మతాన్ని స్వీకరించడమో, లేకపోతే ఐరోపా సంస్కృతిని చేపట్టడమో, అదీ కాకపోతే నాస్తికులుగా మారడమో చేయాలి. అంతే.

నేను సి.ఆర్. దాస్‌తో (1923) ఈ విషయం చర్చించాను. బ్రిటిష్ వారు వెళ్ళేలోగానే ముస్లిం సమస్యని ముందు పరిష్కరించాలి, లేకపోతే ప్రజా యుద్ధం ప్రమాదం ఉందని చెప్పాను. దానిని ఆయన అంగీకరించారు. ఈ వివాదాన్ని పరిష్కరించాలని కూడ అనుకున్నారు.

సర్ స్టాఫర్డ్ క్రిప్స్‌కు సందేశం

భారతదేశానికి సంపూర్ణ స్వతంత్ర్యాం ఇచ్చేందుకు తొలిమెట్టుగా వలసరాజ్య ప్రతిపత్తి ప్రతిపాదనతో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం సర్

స్టాఫర్డ్ క్రిప్స్‌ను 1942 లో ఇండియాకు పంపింది. ఆ సందర్భంగా శ్రీఅరవిందులు ఈ క్రింది సందేశాన్ని క్రిప్స్‌కు అందజేసారు.

మీ రేడియో ప్రసంగాన్ని విన్నాను. ప్రస్తుతం నా కృషి రాజకీయరంగంలో కాకుండా ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఉన్నప్పటికీ, జాతీయ నాయకునికిగా, భారత స్వాతంత్ర్యం కోసం పనిచేసిన కార్యకర్తగా మీకు నా అభినందనలు తెలియ జేస్తున్నాను. ఈ నిర్ణయాన్ని తేవడానికి మీరు చేసిన కృషిని ప్రశంసిస్తున్నాను.

భారతదేశం తనకు తానే నిర్ణయించుకోవడానికి, తన పూర్తి స్వేచ్ఛను, స్వతంత్ర్యాన్ని, ఐక్యతను వినియోగించుకుని ప్రపంచంలో స్వతంత్ర జాతుల మధ్య సమర్థవంతమైన స్థానం పొందే విధంగా నిర్ణయం తీసుకోవడానికి భారతదేశానికి ఇచ్చిన ఒక అవకాశంగా దీనిని నేను ఆహ్వానిస్తున్నాను.

అన్ని విభేదాలు, వైషమ్యాలు పక్కకు పెట్టి ఈ అవకాశాన్ని చక్కగా వినియోగించుకుంటూ నాయకులు ఈ ప్రతిపాదనను అంగీకరిస్తారని నేను భావిస్తున్నాను. బ్రిటన్ భారత దేశాల మధ్య ఇదివరకటి ఇబ్బందులు, ఉద్యమాల స్థానే స్నేహ సంబంధాలు నెలకొనగలవని కూడా నేను ఆశిస్తున్నాను.

స్వతంత్ర జాతిగా తన ఆధ్యాత్మిక శక్తితో సౌభాగ్య వంతమైన జీవితాన్ని మానవ జాతికి భారతదేశం రూపొందించ డానికి వీలుగా, ప్రపంచ మహాసమాఖ్య వైపు ఇది ముందడుగు కాగలదు. మీ కృషిలో ఏ విధంగానైనా ఉపయోగపడగలనేమో ననే భావనతో నేను నా సమ్మతిని బహిరంగ పరుస్తున్నాను[11].

31-3-1942

*

---

[11] క్రిప్స్ ప్రతిపాదనను అంగీకరించి ఉంటే, దేశ విభజనగాని, దాని ఫలితంగా కలిగిన రక్తతర్పణంగాని, భారత-పాకిస్తాన్ యుద్ధాలు గాని జరిగి ఉండేవి కావు. — సంపాదకుడు

1946 నాటి బ్రిటిష్ కేబినెట్ కమీషన్ పై అభిప్రాయం కోసం అమృత బజార్ పత్రిక పంపిన అభ్యర్థనకు శ్రీఅరవిందుల సమాధానం:

స్వచ్ఛందంగా, తనకు తానై వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయాన్ని అభివ్యక్తం చేయడం అనవసరమని శ్రీఅరవిందులు భావించారు. దాని కోసం అధికారికంగా ఆయనను కోరి ఉంటే ఆయన తన అభిప్రాయాన్ని ఇచ్చి వుండేవారు. భారతదేశ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య ధ్యేయానికి సదా కట్టుబడిన వ్యక్తి శ్రీఅరవిందులు. ఆత్మగౌరవం గల జాతికి అది తగిన ఏకైక ఆశయంగా ఆయన విస్పష్టంగా తొట్ట తొలిగా బహిరంగంగా ప్రతిపాదించారు. సుదీర్ఘమైన యుద్ధపు రోజుల తరువాత నాలుగేళ్ళకు ప్రపంచం మొత్తం మీద విస్తృత మైన సంచలనం, విప్లవాలు ప్రారంభం అవుతాయని, భారతదేశం స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధిస్తుందని 1910 లోనే శ్రీఅరవిందుల భవిష్య వాణి తెలియజేసింది. దీనిని వారు అధికారికంగా ప్రకటించారు[12]. ఆ తరువాత కూడా భారతదేశానికి త్వరలోనే స్వాతంత్ర్యం వచ్చి తీరుతుందని, దానిని ఏదీ నిరోధించ లేదని శ్రీఅరవిందులు అంటూ వచ్చారు.

భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని అంగీకరిస్తూ ఆఖరికి బ్రిటన్ ఒక అనుకూలమైన ఒప్పందంతో భారతదేశానికి రాగలదని శ్రీఅరవిందులు పదే పదే భవిష్య దర్శనం చేసేవారు. ఆయన భవిష్య దర్శనం నిజం కావడానికి ఇప్పుడు బ్రిటిష్ కేబినెట్ మిషన్ ఒక సూచన. ఈ అవకాశాన్ని పూర్తిగా సద్వినియోగం చేసుకోవడం అనేది జాతీయ నాయకుల వంతు. దీనివల్ల తక్షణ ఫలితం ఏమైనప్పటికి, భారతదేశానికి విముక్తి ఖాయం.

24-3-1946

---

[12] 1910 జనవరి లో ఈ భవిష్యవాణి ప్రకటనను శ్రీఅరవిందులు తమిళ జాతీయ వారపత్రిక అయిన 'ఇండియా' విలేఖరికి ఇచ్చారు. కలకత్తాలోని కృష్ణ కుమార్ గృహంలో శ్రీఅరవిందులను ఆ విలేఖరి కలుసుకున్నారు. శ్రీఅరవిందులు ధృవీకరణతో అది ప్రచురితం అయింది. *"On Himself"* (*SABCL* Vol. 26, p. 390) అనే గ్రంథంలో దాని పాఠాన్ని చేర్చారు

— సంపాదకుడు.

1948 జూలై 18 లేఖలోని అంశం

ప్రస్తుత పరిస్థితులను చూసి నెత్తిమొత్తుకుంటున్న మీ విలేఖరులకు నేనేమీ శుభసందేశ మివ్వలేను. పరిస్థితులు ఘోరంగా ఉన్నాయి. అవి మరింత ఘోరాతిఘోరంగా తయారౌతున్నాయి. ఏ క్షణంలోనైనా మరింత అధమాధమంగానూ, ఇంకా వీలైతే మరింత నీచాతినీచ పరిస్థితికి దిగజారవచ్చు. ఈ ఆందోళిత ప్రస్తుత ప్రపంచంలో ఎటువంటి వైపరీత్యమైనా సరే సంభవమే అనిపిస్తుంది.

ఒక నూతన ఉత్తమ ప్రపంచం ఆవిర్భవించాలంటే పాత సంస్కారాలు వదిలి పోవాలి. దానికోసం కొన్ని విషమసంఘటనలు జరిగితీరుతాయి. కాబట్టి ఇటువంటి పరిస్థితులు అవసరం అని వారు తెలుసుకోవడం మంచిది. ఇటువంటి పరిస్థితులు ఎంత దారుణమైతే, నూతన ప్రపంచ ఆవిర్భావం అంత త్వరగా జరుగుతుంది. ఈ ఆవిర్భావం ఇక ఏ మాత్రం వాయిదాపడదు. అలాగే ఉషోదయం అనివార్యమని కూడా వారు జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి.

అంతే కాదు. ఆవిర్భవిస్తుందని మనం ఆశిస్తున్న నూతన ప్రపంచ స్వరూపమే వేరుగా ఉంటుంది. పాత దానికి కొత్త రంగులు పులిమినట్లుగా గాదు. దాని నిర్మాణం లోపలి నుండి, అంతరంగికంనుండి జరగవలసినదే తప్ప బయటి నుండి కానే కాదు. ఈ విషయం కూడా వారు బాగా గుర్తుంచుకోవాలి.

కాబట్టి ఉత్తమమైన మార్గం ఏమిటంటే.... సత్యాన్ని వక్రీకరిస్తూ బయట జరిగే విషయాలలో మరీ ఎక్కువగా లీనం కాకూడదు. నూతన ప్రపంచం, అది ఏ రూపం ధరించినా దానికి సంసిద్ధం అయ్యే విధంగా వారు ఆంతరంగికంగా ఎదుగుతూ సమాయత్తం కావాలి.

అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు.

ఆరోగ్య పత్రం:

జీవితం పై హేతువు ఆధిపత్యం

కొంతమంది మనుషులు నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించి శరీరాన్ని క్షోభ పెడతారు. మాములుగా జీవితంలో శరీరాన్ని గురించి తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు — నిప్పులో చేయి పెడితే కాలుతుంది. నీళ్ళల్లో పడితే మునిగిపోతారు — అందరికి తెలుసు. ఈ విషయాలు మనుషులకు గుచ్చి గుచ్చి చెప్పనక్కర్లేదు. కాని కొంతమంది అజ్ఞానులు జీవితంలో నియమబద్ధంగా ఉండాలన్న విషయాన్ని త్రోసిపుచ్చి విచ్చలవిడిగా ప్రవర్తిస్తారు. తత్కారణంగా వాళ్ల ఆరోగ్యం దెబ్బతింటుంది.

నాకు బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. చాలాకాలం క్రితం — ఇక్కడికి ఒకాయన వచ్చాడు — ప్రభుత్వ ప్రతినిధిగా నిలబడ దలచుకున్నాడట. ఆ సందర్భంలో నా సలహా కోసం ఆయన్ని నాకు పరిచయం చేశారు.

ఆశ్రమం గురించి, ఇక్కడి జీవితం గురించి, జీవనానికి అవసరమైన క్రమశిక్షణ విషయంలో నా అభిప్రాయం గురించి ఆయన ప్రశ్నించారు. తన ఇబ్బందులను గురించి కూడా చెప్పుకున్నాడు. ఈ వ్యక్తికి నిత్యం ధూమపానం చేసే అలవాటు ఉంది. మితిమీరి తాగుతాడు. ఇట్టిట్టే అలిసిపోయి ఆయాస పడిపోతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు తనను తాను తమాయించుకోలేడు కూడా.

ఆయనతో నేను అన్నాను కదా: "చూడు! ముందు ధూమపానం మానేయాలి నువ్వు. తాగుడికి కూడా దూరంగా ఉండాలి." నేను ఏదో ఘోరమైన విషయం చెప్పినట్టు ఆశ్చర్యంగా నా వైపు చూశాడు. "అయితే, ధూమపానం చేయక, తాగుడూ మానేసి — బతికి ఏం ఉద్ధరించడానికట?" అన్నాడు. ఇదీ ఆయన స్థితి.

"నువ్వు ఇంకా ఆ స్థితిలోనే ఉంటే నీతో మాట్లాడి ప్రయోజనం లేదు" అన్నాను.

ఇటువంటివి చాలా తరచుగానే జరుగుతూ ఉంటాయి. మనకు అవి విపరీతంగా అనిపిస్తాయి. జీవితమంటే ధూమపానం, తాగుడు లాంటి వ్యసనాలు మాత్రమే కాదని మనకు తెలుసు. అయితే సామాన్య ప్రజలకు కోరికల సంతృప్తియే జీవిత పరమావధి. అదే వారి స్వేచ్ఛ అవుతుంది. అది వాస్తవానికి ఓ పెడదారి. జీవిత లక్ష్యాన్నే త్రోసిపుచ్చే ఓ వికారం. భౌతిక జీవితంలో ప్రాణిక ప్రేరణను, ఆలోచనను వికలం చేసే ఓ అనారోగ్య జోక్యం. సాధారణంగా జంతువుల్లో సైతం ఉండని జాడ్యమైన ఓ వ్యసనమే!

*

ఇక పొగాకు విషయం — ఇందులో నికోటిన్ అనేది ప్రమాదకరమైన విషం. జీవకణాలను నాశనం చేసే విషం ఇది. మొదటిసారి పొగాకు వాడినప్పుడు ఇబ్బంది పెట్టినా ఆ తరువాత దానిని విషమని ఎవరూ ఓ పట్టాన భావించరు. కనుకనే అది నెమ్మదిగా పనిచేసే విషమని నేను అన్నాను. మొదటిసారి ధూమపానం చేసినప్పుడు అది శరీరానికి పడక, చాల ఇబ్బంది కలుగుతుంది. అంటే "ఇది కూడదు సుమా" అని నీకు తెలియజేస్తూ హెచ్చరిస్తోందన్నమాట. బుద్ధిహీనులు మాత్రం ఈ హెచ్చరికను శరీరానికి గల అసమర్థతగా భావించి ధూమపానాన్ని కొనసాగిస్తూ ఆ విషానికి అలవాటు పడిపోతారు. కాబట్టి శరీరం ఇక ఏ ఎదిరింపు లేకుండా తనను తానే నాశనం చేసుకుంటుంది. అప్పుడు శరీరం ఎదురు తిరిగే ప్రసక్తే ఉండదు.

భౌతికంగాను, నైతికంగాను కూడా ఇదే వరస. *కూడని పనిని ఏదైనా నువ్వు చేసినప్పుడు "వద్దు, వద్దు" అని నీ అంతరాత్మ సన్న సన్నగా చెపుతూనే ఉంటుంది. అయినప్పటికీ ఆ మాటను తోసేసి ఆ పనినే కొనసాగిస్తావు అనుకో — ఇక అప్పటినుండి అలా చెప్పడం మానేస్తుంది నీ అంతరాత్మ.* అప్పుడు నువ్వు ఏ చెడ్డపని చేసినా అంతరంగంలోంచి ప్రతిస్పందనలు ఏవీ ఉండవు. అవును మరి. నీ అంతర్వాణి నీతో మొరపెట్టుకున్నప్పుడు దాన్ని వినకుండా నిరాకరించావు. ఇంకేం

చేస్తుంది. మాట్లాడక ఊరుకుంటుంది. అంతే కదా! ఇక అప్పుడు నీ పరిస్థితి పెనం మించి పొయ్యిలో పడ్డట్టు అధమంనుండి అధ మాధమానికి, రాపిడి నుండి రంధ్రానికి మారుతుంది. అది మాములే!

పొగాకు విషయంలో కూడా సరిగ్గా ఇంతే! మొదటిసారి ధూమపానం చేసినప్పుడు శరీరం తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తుంది. దాన్ని భరించలేక వాంతి చేసుకుని బయటకు తోసేస్తుంది. అంటే "ఇది నాకు పడదు. ఏ విధంగాను ఇది నాకు వద్దు మొర్రో" అని మొత్తుకుంటుంది. అయినా సరే, నీ మానసిక, ప్రాణిక మూర్ఖత్వంతో ధూమపానాన్ని బలవంతంచేసి తప్పనిసరి చేస్తావు. అప్పుడు ఇక శరీరం ఏమీ చేయలేక క్రమేపి వ్యతిరేకించడం మానేస్తుంది. ఆ విధంగా తను పూర్తిగా విషపూరితమై పాడైపోవడానికి తనే అవకాశం ఇస్తుంది శరీరం. ఫలితంగా శారీరక ప్రక్రియ క్షీణిస్తుంది. నరాల పటుత్వం తగ్గిపోతుంది. ఇక ఏ రకమైన సందేశాన్ని అవి తీసుకెళ్ళ లేవు. అవి విషపూరితం అయిపోతాయి. అప్పుడు వాటికి సందేశాన్ని మోసుకెళ్ళే శక్తి ఎలా ఉంటుంది? ఆఖరికి నరాల బలహీనతతో వణుకు ప్రారంభమౌతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: పున్నమరాజు నాగేశ్వరరావు.

సంతానోత్పత్తి విషయంలో తల్లిదండ్రుల బాధ్యత

శిశువు గర్భంలో పడినప్పటి క్షణంలో తల్లిదండ్రుల చైతన్య స్థితి చాలా ప్రాముఖ్యమైనదని స్పష్టమౌతోంది. ఆ క్షణంలో వారు పరమ నీచ, నికృష్ట భావనలు కలిగి ఉంటే అవి పుట్టిన పిల్లల్లో తప్పక ప్రతిబింబిస్తాయి!

ఆ విధంగా అస్తవ్యస్తంగా తయారై, సరైన పెంపకంలేక పాక్షికంగా ఎదిగిన పిల్లలు (అంటే వారి వ్యక్తిత్వంలో అనేక లోపాలు, లోటుపాట్లు ఉండడం) అర్ధచైతన్యంతో, అర్ధ వ్యక్తిత్వంతో ఉన్న పిల్లలు నిశ్చయంగా తల్లిదండ్రుల చైతన్య లోపం వల్లనే ఆ విధంగా తయారౌతారు. గర్భం కలిగే సమయంలో సరైన చైతన్య స్థితి లేకపోవడమే దానికి కారణము. మరణ ఘడియలలోని చైతన్యస్థితి రాబోయే జన్మకి ఎంత ప్రధానమో గర్భధారణ సమయంలోని తల్లిదండ్రుల చైతన్యస్థితి కూడా అంత ప్రధానమే. అది శిశువుపై గట్టి ముద్రపడి జీవితకాలమంతా ప్రతిఫలిస్తూంటుంది. ఇవన్నీ చాలా స్వల్ప విషయాలుగానే కనిపిస్తాయి. ఆ క్షణంలో ఉన్న మనః స్థితి, ఆ క్షణంలో ఉండే ఆకాంక్ష లేదా క్షుద్రత్వము, ఆ ముహూర్తంలో కదలిన భావములు అంత ముఖ్యమనిపించక పోవచ్చు. అయితే వాటి పర్యవసానం మాత్రం అతి ముఖ్యమైనది. ఆ లవలేశం వల్లనే కదా కొరగాని శిశువు, దుర్మార్గుడు, నిష్ప్రయోజకుడు భూమ్మీదకు ప్రవేశించేది. ఈ విషయం ఎవరికీ తెలియదు.

శిశువు దుష్ప్రవర్తనకి తల్లిదండ్రులు తర్వాత కోప్పడతారు. దండిస్తారు. నిజానికి ఆ శిశువు ప్రవర్తనకి తమని తామే "ఛీ ఇటువంటి బిడ్డకు జన్మనిచ్చే క్షణంలో నేను ఎటువంటి హీనచైతన్యస్థితిలో ఉండి ఉంటానో కదా!" అని తిట్టుకోవాలి అది ముమ్మాటికి నిజం.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: అమరవాది ప్రభావతి, అమరవాది వెంకట్రామ శాస్త్రి

> **తల్లి యొక్క ఆకాంక్ష, తపన, పరిసరములు పుట్టబోవు శిశువుపై అనంతప్రభావమును కలిగి యుండును.**

సమాచార పత్రము

యోగం చేసే వాళ్లకి భయం పనికి రాదు. ఈ విషయాన్ని గురించి శ్రీమాత బుధవారం క్లాసులో 15 ఆగస్టు 1955 నాడు ప్రసంగించారు. *"మనిషిలోని మాలిన్యాలన్నిటిని వదిలించుకొని, తనను తాను పునీతము గావించుకొనుట ఈ యోగానికి చాల ముఖ్యము. అటుల చేయనిచో దైవము కూడ నిన్ను రక్షించ లేడు!"*

"భయము చాల చెడ్డది. యోగానికి శత్రువు. ప్రపంచంలో దైవము చేయు కార్యాన్ని పాడు చేసేందుకే ఈ అసుర శక్తులు పుట్టినయి. భయము వారి చేతులలో చాలా బలమైన ఆయుధము. యోగము నిష్ఠగా చేయదల్చుకున్నవారు భయాన్ని ఏమాత్రము దరిచేయ నీయరాదు. చేతనలో దానికే మాత్రము తావీయరాదు. గుండె నిబ్బరంతో ధైర్యంగా ముందుకు సాగిపోవాల్సిందే.

ఈ యోగము చేయువారు చిత్తశుద్ధితో నిశ్శేషంగా ఆత్మసమర్పణ గావించుకోవాలి. దీని అర్థమేమిటనగా స్వలాభాపేక్ష ఏమాత్రము పనికిరాదు. బేరసారాలుండరాదు. 'నీ మీద భారం వేసాను కనుక నువ్వు నన్ను రక్షించితీరాలి' అనే కొంటె వేషాలు, బిరుసుతనం పనికి రావు. భగవత్కారుణ్యము తప్పకుండా నిన్నంటి పెట్టుకొనే వుంటుంది. *కాని, ఋజువుల కోసం నువ్వు ప్రాథేయపడకూడదు. నిర్నిబద్ధంగా తమను తాము సమర్పించుకో గలిగిన వారే ఈ బాట మీద నిర్భయంగా నడవగలరు."*

15 ఆగష్టు 2000 శ్రీఅరవిందుల 128 వ జన్మదినోత్సవము. ఆ రోజు ప్రొద్దున శ్రీఅరవిందుల మందిర దర్శనము, సమాధి దగ్గర ధ్యానము. సాయంత్రము ప్లేగ్రౌండులో కవాతు ప్రదర్శన, ధ్యానము వుంటాయి.

11-13 ఆగస్టు తేదీలలో శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక మహోత్సవాలు, 17-26 ఆగస్టు తేదీలలో డా॥ ఎమ్.వి.నడ్కర్ణి గారి సావిత్రి అధ్యయన సత్ర జరుపబడును.